

ဓမ္မခန္ဓာ (၇) “တက်လမ်းများ” (အအိရာဇ်)

ဉာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၃၉)၊ သုတ်ဒေသနာ (၂၀၆)ပါး။

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-^{၁၁}

၁။		المص
	အလက်ဖါလမ်၊မင်၊ဆွာဒါ ^{၃၉၂}	
၂။	كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِيَتَذَكَّرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ	
	သင့်ထံ၌ ချမှတ်ပေးသော ကျမ်းတော်၊ ၎င်းကြောင့် သင်၏ရင်ကို မွန်းကြပ်စေသည် မဟုတ်၊ ^{၃၉၃} ယုံကြည်သူတို့အား သတိပေးဘို့ရာ သတိတရ ဖြစ်စေဘို့ရာ ဖြစ်၏။	
၃။	اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ	
	သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ သင်တို့အား ချမှတ်ပေးရာကို လိုက်နာကြလော့။ အရှင့်အား ဂုဏ်ပြုလျက် ကွပ်ကဲသူ များကို မလိုက်နာကြလော့။ အနည်းစုသည်သာ သတိရရှိမှတ်ကြကုန်၏။	
၄။	وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ	
	ထို့ပြင် ငါသည် မြို့မည်မျှကို ပြိုပျက်စေခဲ့သနည်း။ ဒဏ်ခတ်မှုသည် ညအချိန် သို့မဟုတ် နေ့လည် မှိန်းစက်ချိန်၌ ထိသက်၏။	
၅။	فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ	
	ငါ၏ ဒဏ်ခတ်မှု ဆိုက်ရောက်လေသော် “တပည့်တော်တို့သည် အမိုက်ကောင်များ ဖြစ်ခဲ့၏။” ဟု ဆိုခြင်းမှ အပ ကြွေးကြော်နိုင်မှု မရှိချေ။ ^{၃၉၄}	

(၃၉၂) ဤသုတ်တော် ဖော်ပြသော အတိုကောက် စကားလုံးများ ဖြစ်သည့် အလက်ဖါ၊ လမ်၊ မင်၊ ဆွာဒါ မှ အလက်ဖါ၊ လမ် နှင့် မင် ကို ၂:၁ တွင် ရှင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ အတိုကောက် စကားလုံး ဆွာဒါ **ص** သည် ဆွာဒီးက် ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သော အရှင် ကို ကိုယ်စားပြုပေသည်။ (အဘူဟေ ယွန်)။ ထို့ကြောင့် ၎င်း၏ အနက်မှာ ငါသည် အကြွင်းမဲ့ သိတော်မူသော ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်ဆုံးသော ပရမတ်ဘုရားရှင် ဖြစ်၏။ ဟု ဖြစ်ပေသည်။

(၃၉၃) ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ဆရာတော် ဆေးလ်က **حَجٌّ** ဟရဂျုံ ကို သံသယဝင်ဘွယ်မဟုတ် ဟု ဘာသာပြန်ပြီး၊ သူ့နောက်သို့ လိုက်သော အခြား သာသနာပြုများက ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်သည် မိမိထံသို့ ကိန်းဝပ်လာသော သဗ္ဗညုဉာဏ်စဉ်တော်အား သံသယရှိနေသယောင် (မှန်မမှန် ဝေခွဲ မရဖြစ်နေသယောင်) “၎င်းကြောင့် သင်၏ ရင်၌ သံသယဖြစ်စေသည်မဟုတ်” ဟု ရေးသားခြင်းမှာ လုံးဝ မှားယွင်းပေသည်။ ဟရဂျုံ ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ မွန်းကြပ်စေသည် ဟု ဖြစ်၍ ကျမ်းတော်အပေါ်၌ ကိုယ်တော်သည် မွန်းကြပ်မှု မရှိကြောင်းကို စကားညွှတ်ပင်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ “၎င်းကြောင့် သင်၏ရင်ကို မွန်းကြပ်စေသည် မဟုတ်” ဆိုသည်မှာ ကိုယ်တော်သည် ကျမ်းတော်ကြောင့် မည်သည့်အခါတွင်မှ မွန်းကြပ်မှု မရှိကြောင်းကိုသာ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၃၉၄) ကျမ်းတော်သည် သေပြီးသည်၏ နောက်ပိုင်းထက် လောကီ ဖြစ်စဉ်များကို မကြာခဏပမာပေး တင်ပြပေသည်။ ကိုယ်တော်သည် မက္ကာဟ် ကို အောင်နိုင်သောအခါတွင် အစ္စလာမ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အုပ်စုများ ဤအတိုင်းပင် ကြွေးကြော်ခဲ့ရပေသည်။ လူသားအပေါင်းအား မတရားပြုသူ အားလုံး၏ နိဂုံးသည် ဤနည်းအတိုင်းပင် ဖြစ်ရချေမည်ပင်။

၆။ ★ ၉:၃၃	<p style="text-align: center;">فَنَسَأَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسَأَنَّ الْمُرْسَلِينَ *</p> <p>ငါသည် ဉာဏ်စဉ်ဆောင် စေစားသော* လူမျိုးတို့အား မေးမြန်းတော်မူမည်။ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တို့ကိုလည်း မေးမြန်းတော်မူမည်ပင်။</p>
၇။	<p style="text-align: center;">فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ *</p> <p>ထို့နောက် သူတို့အား ငါ သိနေကြောင်းကို ကျိုးကြောင်းဖော်ပြတော်မူမည်။ ငါသည် လစ်ဟင်းခဲ့ခြင်း မရှိချေ။</p>
၈။	<p style="text-align: center;">وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ *</p> <p>ထိုနေ့တွင် ချိန်စစ်တိုင်းတွာမှုမှာ လုံးဝမှန်ကန်၏။ ချိန်စစ်မှု၌ အလေးစီးသော မည်သူမဆို၊ သူတို့သည် အောင်မြင်ပေါက်မြောက်သူများ ဖြစ်ကြ၏။^{၃၉}</p>
၉။ ★ ၂၉	<p style="text-align: center;">وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ *</p> <p>ချိန်စစ်မှု၌ အလေးပေါ့သော မည်သူမဆို၊ သူတို့သည် ငါ၏ သုတ္တန်များကို အမိုက်မောဟ ဖုံးသောကြောင့် သူတို့၏ ဉာဉ်တို့* ဆုံးရှုံးသူများ ဖြစ်ကြ၏။</p>
၁၀။ မြို့လုပ်	<p style="text-align: center;">وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ *</p> <p>ငါသည် သင်တို့အား မြေကမ္ဘာ၌ ထူထောင်စေပြီး^{၄၆} ထို၌ ကျက်စားနည်းကို စီမံပေးတော်မူ၏။ အနည်းစုသည်သာ ကျေးဇူး သိတတ်ကြကုန်၏။</p>
၁၁။ ★ ၂:၃၀ ★ ၂:၃၁ ★ ၂:၃၄	<p style="text-align: center;">وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ *</p> <p>မူချကေန် ငါသည် သင်တို့အား ဖြစ်တည်စေ၏။ ထို့နောက် ပုံစံသွင်း၏။ ထို့နောက် နိမိတ်ဆောင်တို့အား* “အာဒံကို* ဦးချလော့” ဟု ဆိုသော်၊ ဦးချကြ၏။ သို့သော် ရှေးရိုးစွဲ* သူသည် ဦးချသူများ၌ မပါချေ။^{၃၉}</p>
၁၂။	<p style="text-align: center;">قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ *</p> <p>“ငါ မိန့်ညွှန်လျှင်၊ ဦးမချရန် သင့်အား အတယ်အရာက ဟန့်တားထားသနည်း” ဟု ဆိုသော်၊ သူက “အရှင် မီးမှ ဖြစ်တည်စေသော တပည့်တော်သည်၊ မြေမှ ဖြစ်တည်စေသော သူထက် ပိုမိုမြင့်မြတ်၏။” ဟု ပြန်ပြော၏။^{၃၉}</p>

(၃၉၅) ချိန်စစ်တိုင်းတွာမှု ဆိုသည်မှာ တရားမျှတမှု၊ တရားဆုံးဖြတ်မှုကို ဆိုလိုပေသည်။ အလေးစီးသော သူ ဆိုသည်မှာ ကောင်းမှု၌ အလေးသာသော သူများကို ဆိုလိုပေသည်။

(၃၉၆) **مَكَّنَّا** မကန်း ဆိုသည်မှာ ဘဝထူထောင် အချေချသည်၊ နေထိုင်သည်၊ ဩဇာအာဏာတည်သည် ဟု အနက်ပေးပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ ထူထောင်သည်ဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၃၉၇) ဤသုတ်တော်က အာဒံသည် ကမ္ဘာ့မထဦးဆုံး လူသား မဟုတ်ကြောင်းကို ရှင်းလင်းစေပေသည်။ ထိုအကြောင်းကို “ငါအရှင်သည် သင်တို့အား ဖြစ်တည်စေ၏။ ထို့နောက်---” ဆိုသည်က ထောက်ပြထားပေသည်။ ဤသုတ်တော်မှ သင်တို့အား ဆိုသည်မှာ အာဒံ တစ်ဦးတည်းဟု သတ်မှတ်သော် သတ်မှတ်သူသည် စာမတတ်သူသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုစကားလုံး သင်တို့ ဆိုသည်မှာ လူသားအားလုံးကို ဆိုလိုပေသည်။

(၃၉၈) မိရိုးဖလာ ဆရာတော်ကြီးများသည် ဤသုတ်တော် အပါအဝင် ကျမ်းတော်၏ နေရာတော်တော်များများတွင် ဖော်ပြသော အာဒံကို မြေမှ ဖြစ်တည်စေပြီး၊ အီဗလီးဆ် နှင့်ဂျင်ကို မီးမှ ဖြစ်တည်စေသည် ဆိုသည်ကို စာပေ၏ အလင်္ကာကို မစဉ်းစားတော့ပဲ ကောက်ယူသောကြောင့် အာဒံသည် လူသား စင်စစ်ဖြစ်ပြီး၊ အီဗလီးဆ်နှင့်ဂျင်မှာ လူသားများ မဟုတ်ဘဲ ဓါတ်ဘူတ မကောင်းဆိုးဝါးလိုလို ဖွင့်ဆိုကြပေသည်။ အထက်ဖော်ပြပါ သုတ်တော် ၁၁ တွင် “သင်တို့ကို” ဆိုသည်မှာ လူသားအားလုံး၊ လူသားမျိုးနွယ်အားလုံးကို ဆိုလိုပြီး၊ (နိမိတ်ဆောင်) မလာအိကဟ်နှင့် (ရှေးရိုးစွဲ) အီဗလီးဆ်တို့သည် ထိုအထဲ၌ပင် ပါဝင်ကြောင်း ဤသုတ်တော်များကို စနစ်တကျ သေချာစွာ ဖတ်လျှင် တွေ့နိုင်ပေသည်။ ကျမ်းတော်တွင် မီးဆိုသည်မှာ စစ်ပွဲကို ရည်ညွှန်းသောကြောင့် (၅:၆၄)မီးမှ ဖြစ်တည်စေသည် ဆိုသည်မှာ ပြည်တွင်းစစ်ကြား၌ မွေးဖွားသူ၊ စစ်ပွဲကိုလိုလားသူ၊ စစ်မင်းကြီး ဝါဒလွှမ်းမိုးသူ ဟု အနက်ကို ဆောင်ပေသည်။ အလားတူပင် မြေမှ ဖြစ်တည်ဆိုသည်မှာ တရားသဖြင့် အာဏာရထား၍ နယ်မြေများကို ပိုင်ဆိုင်သူ၊ စစ်ပွဲမလိုလားပဲ အေးချမ်းစွာတည်ငြိမ်စွာ နေထိုင်လိုသူ အနက်ကို ဆောင်ပေသည်။ အာဒံသည် ဥယျာဉ်မြေတွင် အာဏာရလာသူ ဖြစ်ကြောင်း ၂:၃၀ မှ ၃:၉ တွင် တွေ့နိုင်ပေသည်။ ရှိုင်တွန်၊ မလာအိကဟ် အားလုံးကို မြေမှ ဖြစ်တည်စေသည်ဟု ၃:၇၁ တွင် ဆိုထားပေသည်။

၁၃။ *၂:၃၈	<p>قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٣٨﴾</p> <p>အရှင်က “ထိုမှ ဆင်းသွားလော့ ဤနေရာသည် သင့်အတွက် မာနတက်နေရန် နေရာမဟုတ်၊ သို့ဖြစ်၍ ထွက်သွားလော့၊ သင်သည် သိမ်နုတ်သူတို့၏ အနက်မှ ဖြစ်၏။”^{၃၈} ဟု မိန့်၏။*</p>
၁၄။	<p>قَالَ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٩﴾</p> <p>သူက “တပည့်တော်အား နိုးကြွကြသည့်နေ့အထိ^{၃၉} စောင့်စားပေးပါ။” ဟု လျှောက်တင်သော်။</p>
၁၅။	<p>قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٤٠﴾</p> <p>အရှင်က “အသင်သည် စောင့်စားခြင်းခံရသူတို့မှ ဖြစ်၏။” ဟု မိန့်လေ၏။</p>
၁၆။ *၁၅:၃၉	<p>قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٤١﴾</p> <p>သူက “အရှင်သည် တပည့်တော်အား လုံးပါးပါးသွားစေသဖြင့်* သူတို့အား ဖြောင့်မှန်သော အရှင်၏ လမ်းတော်မှ ဆီးပိတ်၍ ထိုင်နေမည်။” ဟု ပြန်ပြော၏။^{၄၁}</p>
၁၇။	<p>ثُمَّ لَا تَبِيبُهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿٤٢﴾</p> <p>ထို့နောက် တပည့်တော်သည် သူတို့ထံသို့ သူတို့၏ ရှေ့မှ၊ နောက်မှ၊ သူတို့၏လက်ျာ၊ လက်ဝဲမှ ထိရောက်စေမည်။ အရှင်သည် ကျေးဇူးသိတတ်သူများအဖြစ် အများစုကို တွေ့ရမည် မဟုတ်ပါ။^{၄၂}</p>
၁၈။	<p>قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لَّمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾</p> <p>အရှင်က “သိက္ခာမဲ့ မောင်းထုတ်ခံရသူ အဖြစ် ထိုမှ ထွက်သွားလော့၊ သူတို့မှ သင့်အားလိုက်နာသူ အားလုံးကို သင်နှင့်အတူ ငရဲဘုံတွင် ဖြည့်တော်မူမည်။” ဟု မိန့်၏။</p>
၁၉။ *၂:၃၅	<p>وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾</p> <p>အေ အာဒံ၊ သင်နှင့် သင့်ပေါင်းဖော်သည် ဥယျာဉ်တွင် အချေချာ၍ နေရာတိုင်း၌ ဆန္ဒအလျောက် စားသုံးကြလော့၊ သို့သော် ဤအပင်နားသို့ မချဉ်းကပ်လင့်၊ သို့မဟုတ်က အမိုက်ကောင်များမှ ဖြစ်ချေမည်။” ဟု မိန့်မြွက်၏။*</p>
၂၀။	<p>فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ</p>

(၃၉) ဤသုတ်တော်တွင် ဆိုသော နေရာ ဆိုသည်မှာ အထက်ကောင်းကင်ဘုံကို ရည်ညွှန်းသော နိဗ္ဗာန်ဘုံ မဟုတ်ချေ။ သူ့ကိုယ်သူ ရည်ညွှန်းခဲ့သော (၇:၁၂) မှ စစ်မင်းကြီးဝါဒဖြင့် ရထားသော ရာထူးအာဏာ ဌာနန္တရကိုသာ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၄၀) ယုတ်အဆူးန ကို ဆရာတော်ကြီးများက ရှင်ပြန်ထမြောက်သည့်နေ့ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ထိုစကားလုံး၏ ရင်းမြစ်စကားလုံးမှ ဘာအဆ ဖြစ်၍၊ ပေါက်ပွားသည်၊ ပွင့်ပေါ်သည်၊ ရှင်သန်သည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းသည် နောင်ဘဝတွင် ဟု ဆိုထားသည့် အပြင် များသောအားဖြင့် ဤလောကီ ဘဝတွင် ဖြစ်သော ရှင်သန်မှုများ၌ သုံးလေ့ရှိသည်ကို ကျမ်းတော်၌ မြောက်များစွာ တွေ့ရပေသည်။ ဤသုတ်တော်နှင့် အထက်အောက်ဖော်ပြပါ သုတ်တော်များအရ အီဗလီးဆ် (ရှေးရိုးစွဲ)သည်၊ စစ်မင်းကြီးဝါဒကြီးရိုးသူ၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးကို လက်မခံလိုသူ ဖြစ်သည်။ ပြုပြင် ပြောင်းလဲရေးကို ဆောင်ရွက်သူများသည် သူ့အား တော်လှန်ရန် အင်အားကောင်းရမည်၊ စည်းလုံးရမည်၊ အနစ်နာခံရမည်။ ညီညွတ်စွာ နိုးကြား တော်လှန်ရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်သန်ပွင့်ပေါ်သည်ဟု အနက်ရသော ဘာအဆကို ဤသုတ်တော်၌ နိုးကြားထကြွသည် ဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၄၀) ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်ဟု တင်စားသော လူအများ ကောင်းစားရေး လမ်းစဉ်တွင် စစ်မင်းကြီးများ၏ အာဏာသည် မှူးမှီနိ လာသောကြောင့် ရှေးရိုးစွဲများက ထိုလမ်းစဉ်အား ချီတက်ကြသော သူများအား အခက်အခဲဖြစ်စေရန် ထိုလမ်းတွင် ပိတ်ဆို့ထားမည်ဟု သူတို့၏ ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် အမှန်တရားပေါ်ပေါက် ဖွံ့ဖြိုးလာသောအခါ မိမိတို့၏ လမ်းစဉ်ကို မပြုပြင်ဘဲ မိရိုးဖလာထဲ၌ အနယ်ထိုင်သောသူ၊ ထိုမိရိုးဖလာအား နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကာကွယ်ထိမ်းသိမ်းနေသော သူများသည် အီဗလီးဆ် (ရှေးရိုးစွဲ) များ ဖြစ်ပေသည်။

(၄၀) ကောင်းသော လမ်းစဉ်တစ်ခုအား ချီတက်သောအခါ အဖျက်အနှောင့် မျိုးစုံကို ဘက်ပေါင်းစုံမှ ကြုံရပေမည်။ ထိုအခါ လူအများစုမှ စိတ်ခါတ် ခိုင်မာမှုမရှိဘဲ စိတ်ပျက်အားငယ်ခြင်း၊ သစ္စာဖောက်ခြင်းများကို ကြုံရမည်မှာ လုံးဝ မလွဲချေ။ ထိုသစ္စာဖောက်သူများသည် လမ်းစဉ်တော်အား ကျေးဇူးကန်းသူများ ဖြစ်ပေသည်။

<p>☆၂:၃၀</p>	<p>الشَّجَرَةَ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿</p> <p>မကောင်းဆိုးဝါးသည်။ သူတို့၏ ဖုံးအုပ်ထားသော အရှက်များကို ပေါ်လွင်စေရန် သူ လုပ်နိုင်ကောင်းသည်ဟု လှုံ့ဆော်၍ “သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်က သင်တို့အား ဤသစ်ပင်မှာ တားမြစ်ခြင်းမှာ သင်တို့သည် နိမိတ်ဆောင်များ မဖြစ်စေရန်” သို့မဟုတ် မသေမျိုးများ မဖြစ်စေရန်အတွက်။”^{၄၀၃} ဟု ဆက်ပြောသည်မှာ-</p>
<p>၂၁။</p>	<p>وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿</p> <p>“ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့အတွက် ရိုးသားစွာအကြံပေးသူသာ ဖြစ်၏။”</p>
<p>၂၂။</p> <p>☆၂:၃၄</p>	<p>فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْنِهَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَبَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقَلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿</p> <p>သို့သော် သူသည် သူတို့အား ပရိယာယ်ဖြင့် ဖျားယောင်း၏။ သို့ဖြင့် သူတို့သည် အပင်အား မြည်းစမ်းသောအခါ ရှေ့တင်၍ ကိုယ်ထည်များ ပေါ်သွားတော့၏။ သူတို့သည် ဥယျာဉ်မှ သစ်ရွက်များဖြင့် သူတို့ကိုယ်သူတို့ စတင်ဖုံးအုပ်ကြလေ၏။^{၄၀၄} ထိုအခါ သူတို့၏ ကံကြမ္မာရှင်က “ငါသည် သင်တို့အား ဤအပင်မှ ပိတ်ပင်ခဲ့သည် မဟုတ်လော၊ မကောင်းဆိုးဝါးသည်” သင်တို့အတွက် ထင်ရှားသော အတိုက်အခံဖြစ်သည်ဟု ပြောခဲ့သည် မဟုတ်လော၊”ဟု ကြေငြာ၏။</p>
<p>၂၃။</p>	<p>قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿</p> <p>သူတို့က “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့သည် ဉာဉ်စရိုက်ကို အမိုက်စီးမိကြပါပြီ။ အရှင်သည်သာ လွတ်ငြိမ်းခွင့် မပြုခဲ့လျှင်၊ ကရုဏာမသက်ခဲ့လျှင် တပည့်တော်တို့သည် ဆုံးရှုံးသူများမှ ဖြစ်ရချေပါပြီ။” ဟု လျှောက်တင်ကြ၏။</p>
<p>၂၄။</p> <p>☆၂:၃၆</p>	<p>قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿</p> <p>အရှင်က “ဆင်းသွားကြလော့၊ သင်တို့ချင်းချင်း ရန်ပြိုင်ဘက်များ ဖြစ်စေလော့၊ မြေကမ္ဘာ၌ နေထိုင်ရာနှင့် အချိန်ပိုင်းခြား ရှိနေ၏။” ဟု မိန့်မြွက်၏။[*]</p>
<p>၂၅။</p>	<p>قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿</p> <p>အရှင်က “သင်တို့သည် ထို၌ ရှင်သန်ကြရမည်၊ ထို၌ပင် သေဆုံးရမည်၊ ထိုမှပင် ထွက်ခွာကြရမည်။” ဟု မိန့်ဆို၏။^{၄၀၅}</p>

(၄၀၃) မသေမျိုး၊ ထာဝရအသက်ကိုရသော မျိုးနွယ် ဆိုသည်မှာ သြဇာအာဏာအား မျိုးစဉ်မျိုးဆက် ထိမ်းသိမ်းထားခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။ လူ့သက်တမ်းကို မဆိုလိုပေ။ လူ့သက်တမ်းအား အရှင်က သတ်မှတ်ပြီးကြောင်းကို ၂:၃၆ တွင် ပြောပြီး ဖြစ်ပေသည်။ ထို့အပြင် အာဒံမျိုးနွယ်သည် မလာအိကာဟ် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဤသုတ်တော်က ထောက်ပြပေသည်။ “သင်တို့သည် မလာအိကာဟ် (နိမိတ်ဆောင် တတ်သိပညာရှင်များ) မဖြစ်စေရန်” ဆိုခြင်းမှာ အပြန်အလှန် အဓိပ္ပါယ်အရ သူတို့သည် မလာအိကာဟ်ခေါ် တတ်သိပညာရှင်များ ဖြစ်ချင်ကြကြောင်း ဖြစ်နိုင်ခွင့် ရှိကြောင်းကို ထောက်ပြနေခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မလာအိကာဟ် ဆိုသည်မှာ လူသားစင်စစ်မှ ပါရမီထွန်းတောက်သော ပညာရှင်သာ လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစွာ တွေ့နိုင်ပေသည်။

(၄၀၄) ဤအပင်ဆိုသည်ကို ၂:၃၅ တွင် ရှင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ အစ္စလာမ်သာသနာတွင် အဝတ်အစား ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို ၇:၂၆ တွင် တွေ့ရပေသည်။ ဤသုတ်တော်မှ ဆိုလိုသော အရှက်များ ပေါ်ကုန်သောအကြောင့် သစ်ရွက်များဖြင့် စတင်ဖုံးအုပ်ကြသည် ဆိုခြင်းမှာ သူတို့သည် နဂို မူလက အဝတ်အစား မဝတ်စားခဲ့ ယခုမှ အဝတ်အစား စတင်ဝတ်ဆင်ဟု ပြောခြင်း မဟုတ်ချေ။ ၎င်းကို “သူတို့၏ အဝတ်အစားကို ချွတ်သည်” ဆိုသည့် ၇:၂၇ ကထောက်ပြထားပေသည်။ နဂိုမူလက အဝတ်အစား ရှိနေ၍သာ ချွတ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤနေရာတွင် ဆိုလိုသော အဝတ်အစားအဖြစ် သစ်ရွက်ကို စတင် လွှမ်းမိုးသည် ဆိုခြင်းမှာ သိက္ခာစောင့်စည်းခြင်း အဝတ်တန်ဆာကို စတင်ဝတ်ဆင်ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းကို သုတ်တော် ၂၆ တွင် “စည်းစောင့်ခြင်း အဝတ်တန်ဆာသည်သာ ကောင်းမြတ်ခြင်း ဖြစ်သည်”ဟု ဆိုထားပြီး ဆက်လက်ဖော်ပြပါ သုတ်တော် ၂၃ မှ ဆုတောင်းခြင်းက ခိုင်မာစေပေသည်။ လူ့ကျင့်ဝတ်ကို စနစ်တကျ ဥပဒေချမှတ်၍ စည်းကမ်းလိုက်နာခြင်းကို စည်းစောင့်ခြင်း အဝတ်ဟု ခေါ်ပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် အာဒံ၏ လက်ထက်တွင် သမိုင်းဝင်၊ အမိုင်းတင် ဥပဒေချမှတ်မှုများ စတင်ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။

(၄၀၅) ဤသုတ်တော်တွင် ဆိုသော စီးဟာ ထို၌၊ ထိုမှ ဆိုသည်မှာ မြေကမ္ဘာကို နာမ်စားဖြင့် သုံးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် လူသားတိုင်းသည် မြေ ကမ္ဘာ၌ ဇွေးဘွားရှင်သန်လျက် မြေကမ္ဘာ၌ပင် သေဆုံးကြရမည် ဖြစ်သည်။ လူသားအား ကောင်းကင်ဘုံ၌ စတင်ဖြစ်တည်စေပြီး၊ အပြစ်ကျူးလွန်

<p>၂၆။</p> <p>☆ ၂:၁၅</p>	<p>يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوْءَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾</p> <p>အို အာဒံ၏* သားမြေးအပေါင်းတို့ ဧကန်ပင် ဝါသည် သင်တို့အား အရှက်လုံစေရန်၊ လှပတင့်တယ်စေရန် အဝတ်တန်ဆာကို ချမှတ်တော်မူ၏။ စည်းစောင့်ခြင်း အဝတ်တန်ဆာ- ယင်းသည် ကောင်းမြတ်၏။ ဤသည် သင်တို့ သတိတရ ရှိအံ့ငှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများမှ ဖြစ်၏။^{၁၆}</p>
<p>၂၇။</p> <p>☆ ၂:၁၄</p>	<p>يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾</p> <p>အို အာဒံ၏ သားမြေးအပေါင်းတို့^{၁၇} မကောင်းဆိုးဝါးသည်* သင်တို့၏ အဘများအား^{၁၈} သူတို့၏ အဝတ်တန်ဆာများကို ချွတ်လျက် သူတို့၏ အရှက်များကို ပေါ်စေကာ ဥယျာဉ်ဘုံမှ မောင်းထုတ်သကဲ့သို့ သင်တို့အား မသွေးဆောင်စေလင့်။ သူသည် သင်တို့အား မြင်နေ၏။ သူ့ကဲ့သို့ သူ၏အပေါင်းပါတို့သည် သင်တို့ မမြင်နိုင်ရာမှ သင်တို့အား မြင်နေကြ၏။ ဝါသည် မကောင်းဆိုးဝါးအား မယုံကြည်သူတို့အတွက် ကွပ်ကဲသူ ဖြစ်စေ၏။^{၁၉}</p>
<p>၂၈။</p>	<p>وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهِ أَمَرْنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾</p> <p>မကြားစုံမနာသာမှုကို ပြုလေတိုင်း “ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ မိရိုးဖလာ၌ ဤသို့ပင်တွေ့ပါ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်ကလည်း ကျွန်ုပ်တို့အား ဤသို့ပင် မိန့်ညွှန်၏။” ဟု ဆိုကြကုန်၏။ “ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မကြားစုံမနာသာမှုကို ပြုရန် မိန့်ညွှန်ခြင်း မရှိ၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သင်တို့ မသိသောအရာကို ပြောဆိုကြမည်လော၊” ဟု မေးမြန်းလေ့။</p>
<p>၂၉။</p>	<p>قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾</p> <p>ဟောလော့၊ “ကံကြမ္မာရှင်က ကျွန်ုပ်အား မိန့်ညွှန်သည်မှာ သမာသမတ်ကျရန်၊ သာသနာတော်၌ အရှင့်အား သန့်</p>

မိသောကြောင့် မြေကမ္ဘာသို့ မောင်းချလိုက်သည်ဟူသော အယူအဆနှင့် လူသားအား မသေစေဘဲ ကောင်းကင်ဘုံသို့ သယ်ဆောင်ပင့်မ သွားသည်ဟူသော အယူအဆကို ကျမ်းတော်က လက်မခံချေ။

(၄၀၆) ဤသုတ်တော်သည် အစ္စလာမ်များကို သာမက လူသားအပေါင်းအား အဝတ်အစား ဝတ်ဆင်ရမည်ကို ပညတ်သော ဥပဒေဖြစ်၍ မည်သို့ အဝတ်တန်ဆာ ဝတ်ဆင်ရမည်ကိုလည်း တိကျစွာ ရှင်းထားပေးသည်။ အင်္ကျီတိုခြင်း၊ ရှည်ခြင်းနှင့် အရောင်သည် အဓိကမဟုတ်ပေ။ မိမိ နှစ်သက်ရာကို ဝတ်ဆင်နိုင်သည်။ သို့သော် ပတ်ဝန်းကျင် မျက်လုံးများ အတွက် အမြင်ကပ်ခြင်းမှ ကင်းရပေမည်။ နာမိပိုင်းဆိုင်ရာအရ စည်းစောင့်ခြင်း အဝတ်တန်ဆာသည် အမြင့်မြတ်ဆုံး ဖြစ်ပေသည်။ လူ့အထင်ကြီးစေရန် တင့်တင့်တယ်တယ်တတ်၍ လူ့အပေါင်းအား ဖျားယောင်းခြင်း၊ မကောင်းမှုပြုခြင်းကို အစ္စလာမ်သာသနာက လုံးဝ ရှုံးချပေးသည်။

(၄၀၇) အာဒံ၏ သားမြေးအပေါင်းတို့ ဆိုသည်မှာ လူသားမျိုးနွယ်အားလုံးကို ဆိုလိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် အိဗလီးဆ်၊ ရိုင်တန်၊ ဂျင် တို့မှာ လူသားများ မဟုတ်ဟု မစွပ်စွဲအပ်ပေ။ ကျမ်းတော်တွင် သုံးသော အာဒံ၏ သားမြေးအပေါင်းတို့ဆိုသည်မှာ လူ့ကျင့်ဝတ်ကို လိုက်နာသော မျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်လာသူများ၊ မကောင်းမှုအား တော်လှန်လိုစိတ် ရှိသူများ၊ အနစ်နာခံ၍ ဦးဆောင်လိုသူများ၊ အရာတစ်ခုအား အများအကျိုးငှာ တီထွင်လိုသူများကို အဓိကထား ရည်ညွှန်းကြောင်း ကျမ်းတော်၌ စေ့စပ်သူတိုင်း နားလည်နိုင်ပေသည်။ ထိုနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် လူသားများ၊ မိရိုးဖလာကို စုံမက်သော လူသားများသည်လည်း မြောက်များစွာပင် ရှိနေသည်မှာ ကျမ်းတော်ကို နားလည်သူတိုင်း သိကြပေသည်။

(၄၀၈) အဘတ်ပိုင်းကွမ် **أَبُوَيْكُمْ** ကို ဆရာတော်ကြီးများက “သင်တို့၏ မိဘနှစ်ပါး” ဟု ဘာသာပြန်ခြင်းမှာလည်း လူသားတို့သည် အာဒံနှင့် ဇေဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးတည်းမှ မွေးဘူး ပျံ့ပွားလာရသည်ဟု နားလည်မှု လွဲမှားစေပေသည်။ ထိုစကားလုံးသည် အဘဘွန် “အဖေ” ဟူသော စကားမှ ဆင့်ပွားခြင်းသာ ဖြစ်၍ အဓိပ္ပါယ်မှာ အဘများ၊ အဖေများ၊ မိရိုးဖလာ ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစကားလုံးကို သုတ်တော် ၂၈ တွင် အဘဘာအနာ “ကျွန်ုပ်တို့၏ မိရိုးဖလာ” ဟု ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖော်ပြထားပေးသည်။

(၄၀၉) မကောင်းဆိုးဝါးကို သင်တို့မမြင်နိုင်ဆိုသည့် ဤသုတ်တော်ကို ဆွဲယူလျက် မကောင်းဆိုးဝါး ရှိတ်တန်ဆိုသည်မှာ နာနာဘာဝ တစ္ဆေ သရဲဖြစ်သည်ဟု ဋီကာချုပ်ခြင်းမှာ ကျမ်းတော်နှင့် လုံးဝ မကိုက်ညီချေ။ မကောင်းဆိုးဝါးဆိုသည်မှာ မကောင်းမှုကို ကြံစည်နေသော သူဖြစ်၍ လူတစ်ဦး၏ လျှို့ဝှက်သော အကြံအစည်ကို အခြားသူတစ်ဦးက မမြင်နိုင်ခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။ အရပ်သုံးစကားတွင် “သူရီးမှာ ရှိ၊ မပါဘူး” ဟု ဆိုသကဲ့သို့ပင်။

<p>★ဇး၁၀၇ -၁၀၈</p>	<p>သန့်ထား ဆုပန်သော ဝတ်ကျောင်းတော်တိုင်း၌ ရှေ့ရူမှုကို ခိုင်မြဲစေရန် ဖြစ်၏။* သင်တို့အား စတည်စေခဲ့သည့် နည်းတူ ပြန်လည်ဖြစ်ရမည်သာတည်း။” ၂၄၁၀/၁</p>
<p>၃၀။</p>	<p>فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ</p> <p>အုပ်စုတစ်စုအား လမ်းမှန်စေ၏။ တစ်စုကိုကား လွဲမှားခြင်းသည် သူတို့အတွက် အမှန် ဖြစ်စေ၏။ သူတို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တူပြိုင်လျက် မကောင်းဆိုးဝါးကို ကွပ်ကဲသူအဖြစ် အယူထားကြ၍၊ ၎င်းကို သူတို့၏ လမ်းညွှန်အဖြစ် ထင်မှတ်စေခြင်း ဖြစ်၏။</p>
<p>၃၁။</p>	<p>يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ</p> <p>အို အာဒံ၏ သားမြေးအပေါင်းတို့၊ ဝတ်ကျောင်းတော်တိုင်း၌ လက်ဝတ်တန်ဆာများကို ယူထားကြလော့၊ စားကြကုန်လော့၊ သောက်ကြကုန်လော့၊ မဖြုန်းတီးကြလင့်၊ အရှင်သည် ဖြုန်းတီးသူတို့အား နှစ်သက်တော် မမူချေ။”</p>
<p>၃၂။</p>	<p>قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلذَّيْنِ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفِّصُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ</p> <p>ဟောလော့ “ပရမတ်ဘုရားရှင်က အရှင်၏ အမှုတော်ဆောင်များအတွက် ထုတ်လုပ်ပေးသော လက်ဝတ်တန်ဆာများ ရိက္ခာများမှ သန့်ပြန့်ရာကို မည်သူက တားမြစ်လေသနည်း၊” “ယင်းသည် ဤဘဝနှင့် ရပ်တည်ရမည့်နေ့ကို အယူသန့်သန့် ယုံကြည်သူများအတွက် ဖြစ်၏။ ဤသည်မှာ အသိရှိသော လူမျိုးတို့အတွက် အဖြေမှန် သုတ်တော်ဖြစ်၏” ဟု ဆိုလော့။</p>
<p>၃၃။</p>	<p>قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالنَّبَغِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ</p> <p>ဟောလော့ “ကံကြမ္မာရှင်သည် ဖွင့်ဖော်သော၊ ဖုံးဖိထားသော မယဉ်ကျေးမှုများ၊ အကုသိုလ်မှုများ၊ သစ္စာမဲ့စွာ အနိုင်ကျင့်မှုများ၊ အရှင်ထံမှ အထောက်အထား ချမှတ် မထားသည်များကို ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် ရောပြွန်းကိုးကွယ်ခြင်းများနှင့် သိနားလည်ခြင်းမရှိဘဲ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြောဆိုမှုများကိုသာ တားမြစ်တော်မူ၏။”</p>
<p>၃၄။</p>	<p>وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ</p> <p>အသိုင်းအဝိုင်းတိုင်းအတွက် သတ်မှတ်ချိန်ရှိ၏။ သတ်မှတ်ချိန် စေ့ရောက်လာလျှင်၊ တစ်နာရီမျှပင်” ဆုတ်၍ တိုး၍ မရနိုင်ချေ။</p>

(၄၁၀) ဤသုတ်တော်တွင် “ဝတ်ကျောင်းတော်တိုင်း၌ ဆက်ဝတ်တန်ဆာများကို ယူထားကြကုန်လော့” ဆိုသည်ကို ဆရာတော်ကြီးများက “လက်ဝတ် တန်ဆာများကို ဝတ်ထားကြကုန်လော့” ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ အတူတူပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသုတ်တော်သည် ယောက်ျားလေးများ လက်ဝတ် တန်ဆာများ မဝတ်ရဟု တားမြစ်သော ဘာသာရေးဋီကာ ချဲ့မှုများကို တိတိကျကျ ကန့်ကွက်ပေသည်။ ယောက်ျား မိန်းမ မဟူမိမိနှစ်သက် မြတ်နိုးသော လက်ဝတ်တန်ဆာများကို လွတ်လပ်စွာ ဝတ်ဆင်နိုင်ပေသည်။ လက်ဝတ်ဆန်ဆာများ မဝတ်ရဟူသော ဓမ္မသတ်အောက်၌ လျှို့ဝှက်စွာ ဝတ်ဆင်နေရသော ဘဝမှ လူသားများကို ဤသုတ်တော်မှ ထင်ထင်ရှားရှား ကယ်နှုတ်ပေးပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားကျောင်းကန်သို့ သွားသောအခါ ဆရာတော်များ သို့မဟုတ် လူအများက သမုတ်မည်ကို ကြောက်ရွံ့စရာ မလိုတော့ပေ။ သို့သော် ထိုစကားလုံး **خُذُوا** “ခူသု” ဆိုသည်မှာ ထိမ်းထိမ်းသိမ်းသိမ်း ရှိခြင်းကိုလည်း ရည်ညွှန်းသောကြောင့် မောက်မာ ပလွှားရန် ဝတ်ဆင်ခြင်းကို တားမြစ်ပေသည်။ မပျောက် စေရန်လည်း မိမိ ပစ္စည်းကို မိမိထိမ်းသိမ်းရပေမည်။ သဘောရှိဖြင့် ဝတ်ဆင်သူများ အတွက် မည်သို့မှ မထိခိုက်ချေ။

(၄၁၀/၁) မူလစစ်မြစ် အဖြူထည်အတိုင်း ပြန်လည် ဖြစ်စေမည်။

(၄၁၁) **سَاعَةً** ဆာအတ်တန် ၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ “တစ်နာရီ” ဟု ဖြစ်သော်လည်း အာရပ်စကားတွင် ခဏတဖြုတ် ဆိုသော အသုံးအနှုံးဖြင့် သုံးလေ့ ရှိပေသည်။

<p>၃၅။</p>	<p>يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ رَسُولٌ مِّنكُمْ يَفْصُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾</p> <p>အို အာဒံ၏ သားမြေးအပေါင်းတို့၊ ငါ၏ သုတ္တန်များကို ဆင့်ဆိုရန် သင်တို့၏ထံသို့ သင်တို့၏ အနက်မှပင် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များကို ပေးရောက်စေခဲ့သော် စည်းစောင့်သူ၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲသူ မည်သူမဆို သောကရောက်ရမည် မဟုတ်၊ ပူဆွေးရမည်လည်း မဟုတ်ချေ။</p>
<p>၃၆။ စစ်ပွဲ၏ ၂:၃၉</p>	<p>وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾</p> <p>ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများအား ငြင်းဆန်၍ မာနတက်သူ၊ ထိုသူတို့သည် အပူမီး၏သားကောင်များ ဖြစ်၏။ ထိုဥကာလမဲ့ ခံစားရမည်ပင်။</p>
<p>၃၇။</p>	<p>فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ النَّصِيبُ مِمَّا نَكَرُوا أَن يُنَالُوا وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٣٧﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ လည်ဆယ်မှုသားပြုသူ၊ သို့တည်းမဟုတ် အရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများကို ငြင်းဆန်သူထက် မည်သူက ပို၍ အမှိုက်စီးအံ့နည်း။ သူတို့အား ဘဝချုပ်ပေးရန် ငါ၏ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ ရောက်ရှိလာသည့် တိုင်* ကျမ်းတော်မှ ဝေစုစေပုံကို ခံစားစေ၍^{၂၁၂} “ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တုပြိုင်လျက် သင်တို့ ဆုပန်ချည်းကပ်ခဲ့ရာများ အဘယ်မှာနည်း”ဟု မေးသော်၊ ကျွန်ုပ်တို့အား ဖယ်ခွာသွားကြပါပြီ ဟု ပြောခြင်းဖြင့် သူတို့သည် ဖုံးကွယ်သူများ ဖြစ်ကြောင်း သူတို့စရိုက်ကို သူတို့ သက်သေတည်ကြ၏။</p>
<p>၃၈။</p>	<p>قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَّعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾</p> <p>အရှင်က “အသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုအား ဝင်ရောက်စေတိုင်း ထိုဥ စုပေါင်း၍ စုမိကြသောအခါ နောက်မျိုးဆက်က ရှေးလူများအား၊ အို ကံကြမ္မာရှင် ဤသူများသည် တပည့်တော်တို့အား လွဲမှားစေပါ၏။ သူတို့အား အပူမီးကို ဆထက်ပို၍ ပေးပါ ဟု လျှောက်တင်သော ညီနောင်ချင်း ကျိန်ဆဲနေသူတို့အား၊ အရှင်က “ကိုယ်စီကိုယ်နှင့် အဆများ ရှိနေ၏။ သို့ရာတွင် သိနားလည်မှု မရှိကြချေ၏။”ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ “အပူမီးထဲမှ သင်တို့မတိုင်မှီ လွန်လေပြီးသော ပုတုဇဉ်နှင့်* လူသားများ၏ အသိုင်းအဝိုင်းထဲသို့ ဝင်ကြကုန်လော့”ဟု မိန့်တော်မူ၏။</p>
<p>၃၉။</p>	<p>وَقَالَتْ أَوْلَاهُم لَأَخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾</p> <p>ရှေးလူများက နောက်မျိုးဆက်အား “သင်တို့သည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ထက် ပိုမို သိက္ခာမရှိချေ။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ ကျင့်ဆောင်မှုများ၏ ဝင့်ကြွေးအား မြည်းစမ်းကြလော့”ဟု ဆိုလေ၏။</p>
<p>၄၀။</p>	<p>إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَتَخَّرُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ</p>

(၄၁၂) ကျမ်းတော်ပါ ဝေစုစေပုံ ဆိုသည်မှာ ကျမ်းတော်တွင် ဖော်ပြသော ကောင်းသူများအတွက် အကျိုးဆက်၊ မကောင်းသူများအတွက် အကျိုးဆက် များကို ဆိုလိုပေသည်။

	<p style="text-align: center;">الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٥﴾</p> <p>ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများအား ငြင်းဆန်သူ၊ ၎င်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မာနတက်နေသူတို့ အဘို့ ကုလားအုပ်သည် အပ်ချည် ပေါက်တွင်းသို့ ဝင်နိုင်သည့်တိုင် သုခဘုံသို့ ဝင်ရမည် မဟုတ်၊ သူတို့အတွက် ကောင်းကင် တံခါးပေါက်များလည်း ပွင့်မည် မဟုတ်ချေ။^{၆၅}</p>
၆၁။	<p style="text-align: center;">لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٦٦﴾</p> <p>သူတို့အတွက် အခင်းမှာ ငရဲဘုံ၊ သူတို့အထက်၌ အဖုံးသည် ရှိနေအံ့။ ယင်းသည် အမိုက်စီးသူများအတွက် အကျိုး ရလဒ်ပင် ဖြစ်၏။</p>
၆၂။	<p style="text-align: center;">وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦٧﴾</p> <p>ယုံကြည်၍ ပြုပြင်မှု ပြုသူတို့အတွက်၊ ဉာဉ်စရိုက်နှင့် မမျှရာကို မထမ်းဆောင်စေရ၊ သူတို့သည် သုခဘုံ၏ အပေါ်များ ဖြစ်ကြ၏။ ထို၌ ကာလမဲ့စားရမည်ပင်။</p>
၆၃။	<p style="text-align: center;">وَتَرَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنَ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تَتْلُمُوا الْجَنَّةَ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾</p> <p>ငါသည် သူတို့၏ စိတ်နှလုံး၌ ရှိသော ဖိစီးများကို ထုတ်ပစ်တော်မူ၏။ သူတို့၏ အောက်ခြေ၌ စိမ့်စမ်းရေများ စီးဆင်း လျက်ရှိ၍၊ သူတို့က “ရည်သန်စိုက်မှ အပေါင်းသည် တပည့်တော်တို့အား ဤနေရာသို့ လမ်းညွှန်တော်မူသော၊ ပရမတ်ဘုရားရှင် အဘို့သာ ဖြစ်၏။ တပည့်တော်တို့အား ပရမတ်ဘုရားရှင်ကသာ လမ်းမညွှန်ခဲ့လျှင်၊ တပည့်တော် တို့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မုချပင် ကံကြမ္မာရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များသည် ပရမတ္ထသစ္စာဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့ပါ၏။” ဟု ဆိုကြ၏။ “ဤသည် သင်တို့၏ ကျင့်ကြံမှု ဆုလဒ်အဖြစ် သင်တို့အဘို့ သုခဘုံ ဖြစ်၏။” ဟု သူတို့အား ကြိုဆိုနေ၏။</p>
၆၄။	<p style="text-align: center;">وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِنَّهُمْ مُؤَدَّبُونَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾</p> <p>သုခဘုံသားများက အပူဘုံသားများအား “ကျွန်ုပ်တို့အား ကံကြမ္မာရှင်က ကတိထားခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရ၏။ သင်တို့ကော ကံကြမ္မာရှင်က ကတိထားသည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း သင်တို့ တွေ့ကြသလော။” ဟု အော်မေးသော်၊ “ဟုတ်ကဲ့” ဟု ဆိုကြ၏။ သူတို့ကြားမှ ကြွေးကြော်သူက “အမိုက်ကောင်းများ အပေါ်၌ ပရမတ် ဘုရားရှင်သည် မေတ္တာဝေးစေပြီ။” ဟု ကြွေးကြော်၏။^{၆၄}</p>
၆၅။	<p style="text-align: center;">الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ اللَّهِ وَيَبِغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٧٠﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်တော်မှ ခေါင်းရှောင်သော သူတို့သည် ထို၌ ကောက်ကျွေးမှုကိုသာ ရှာဖွေခဲ့၏။ နောင်ဘဝ ကိုလည်း ဖုံးကွယ်သူများ ဖြစ်ကြ၏။</p>

(၆၁) ကျမ်းတော်ပါ စကားလုံးများ၏ တင်စားမှု ပမာပေးမှုများကို ကျနစွာ မသိဘဲ ကျမ်းစာကို မကျေညစ်ဘဲ ဤသုတ်တော်ပါ ကောင်းကင် တံခါး ပေါက်ပွင့်မည် မဟုတ် ဆိုသည်ကို ဆွဲယူ၍ နိဗ္ဗာန်ဘုံသည် ကောင်းကင်တွင်ရှိသည်ဟု ကလေးတွေ့ မတွေ့သင့်ပေ။ ဖိး၁၂၅ တွင် လမ်းမှားသူသည် ကောင်းကင်ကို တက်ရသကဲ့သို့ အသက်ရှူကြပ်လာရသည်ဟု ပမာပေးပြောသည့် နည်းတူ၊ ဤသုတ်တော်တွင်လည်း လမ်းမှန်အား မလိုက်လိုသူ အတွက် ထွက်လမ်းရှာတွေ့မည် မဟုတ်ကြောင်းကို ရူပက အလင်္ကာဖြင့် ထပ်တူပြု ခိုင်းနှိုင်း ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

(၆၂) ဤသုတ်တော်မှ ကြွေးကြော်သူ ဆိုသည်မှာ “ကောင်းကင်တမန်” ဖြစ်သည်ဟု အချို့သော ဆရာတော်ကြီးများက ဖွင့်ဆိုကြပေသည်။ ထိုသို့ ဖွင့်ဆိုခြင်းမှာ မဖြစ်နိုင်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကြွေးကြော်သူသည် “သူတို့စပ်ကြားမှ” ဟု သုံးထားခြင်းက သူသည် သုခဘုံသားများမှ ကြားဝင်ပြောသူ တစ်စုံတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်းကို အတိအကျ ရည်ညွှန်းနေပေသည်။

၄၆။	<p>وَيَبْنِيهِمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسَيِّمَاتِهِمْ وَتَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامَ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾</p> <p>ထိုနှစ်ခုကြား၌ ပြည်ပုံးကား ရှိနေ၏။^{၄၅} တက်လမ်းများ^{၄၆} ပေါ်၌လည်း အမှတ်အသားဖြင့် အသိအမှတ်ပြုထားသော လူသားများ ရှိနေ၍၊ သုခဘုံသားတို့အား “သင်တို့အပေါ်သို့ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှု ခပါစေ”ဟု ကြွေးကြော်၏။ ထိုသို့ မဝင်ရသေးသော်လည်း သူတို့၌ မျှော်လင့်ချက် ရှိနေ၏။</p>
၄၇။	<p>وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾</p> <p>သူတို့၏ မျက်လုံးများအား အပူဘုံသားများဘက်သို့ ဝင်ကြည့်စေသောအခါ “ကံကြမ္မာရှင်သည် တပည့်တော်တို့အား အမိုက်ကောင်များ၏ အနက်မှ မဖြစ်စေပေ”ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၄၈။	<p>وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسَيِّمَاتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾</p> <p>ထို့ပြင် အမှတ်အသားဖြင့် အသိအမှတ်ပြုခံရသော တက်လမ်းများ၌ ရှိသူ လူသားများက ကြွေးကြော်လျက် “သင်တို့၏ အစုအဖွဲ့ကြီး ပြည့်စုံမှု မရှိတော့ပြီ၊ သင်တို့၏ မာနများသည် သင်တို့အတွက် မဟုတ်တော့ပြီ”ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၄၉။	<p>أَهْوَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾</p> <p>သူတို့သည်ကား ပရမတ်ဘုရားရှင်က သူတို့အား ကရုဏာ သက်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု၊ သင်တို့ကို ကျိန်ဆိုခဲ့သူများ မဟုတ်လော၊ “သုခဘုံသို့ ဝင်ကြလော့၊ သင်တို့အား ကြောက်ရွံ့စေမည်မဟုတ်၊ ပူဆွေးစေမည်လည်း မဟုတ်ချေ။”</p>
၅၀။	<p>وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾</p> <p>အပူဘုံသားများက သုခဘုံသားတို့အား “ကျွန်ုပ်တို့အား ရေသို့မဟုတ်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်က သင်တို့အား ရိက္ခာပေးသည်မှ သွန်းလောင်းပေးပါ”ဟု တစ်အော်ကြသော် “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဖုံးကွယ်သူများ အတွက် ၎င်းတို့အား တရားမဝင်ပြုထားပြီ”ဟု ပြန်ပြောကြ၏။</p>
၅၁။	<p>الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾</p> <p>သူတို့၏ သာသနာအား ကစားစရာ အပျင်းဖြေစရာ အဖြစ် ယူမှတ်လျက် ဤလောကီဘဝ၏ ဖျားယောင်းမှုကို ခံနေသော သူများအား၊ ဤနေ့၌- သူတို့က ဤကြုံတွေ့ရမည့်နေ့ကို မေ့ထား၍၊ ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို စွန့်ပစ်ထားသကဲ့သို့ ငါသည် သူတို့အား မေ့ပစ်ထားလိုက်ပြီ။</p>
၅၂။	<p>وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَلَّنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾</p> <p>ကေန်ပင် ငါသည် သူတို့ထံသို့ ယုံကြည်သော လူမျိုးတို့အတွက် လမ်းညွှန် ကရုဏာ ဖြစ်သော၊ အသိပညာအား အသေးစိတ်ရှင်းပြသော ကျမ်းတော်ကို ရောက်စေခဲ့ပြီ။</p>

(၄၅) သုခဘုံနှင့် ငရဲဘုံ၏ စပ်ကြား ဆိုသည်မှာ အကွယ်အကာ တစ်ခု သို့မဟုတ် မြင်နိုင်စွမ်းနှင့် မြင်ပိုင်ခွင့် တစ်ခုသာ စည်းခြား ထားပေသည်။ သီးခြား နေရာဌာနများ မဟုတ်ချေ။

(၄၆) အာဖ်ဂျစ် အင်္ဂါရပ် **الأعراف** ဆိုသည်မှာ အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် မြင့်မြတ်သောနေရာ၊ ကြားစခန်းဟု ဖြစ်ပေသည်။ အောင်မြင်ပေါက်မြောက်မည့် စခန်းကို ဆိုလိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ တက်လမ်းများ ဟု ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုတက်လမ်းများပေါ်၌ ရှိနေသော သူများသည် အောင်မြင် ပေါက်မြောက်မည့် နိမိတ်ကိုဆောင်နေသူများ ဖြစ်ပေသည်။

၅၃။	<p>هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَأْكَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾</p> <p>ထိုမှ နောက်ကျိုးဆက်ကိုသာ စောင့်မျှော်နေကြသလော၊ နောက်ကျိုးဆက် ဆိုက်ရောက်သောနေ့၌ “၎င်းအား မေ့လျော့နေသူများက ယခင်က ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များသည် ပရမတ္ထသစ္စာဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် အမျှဝေပေးမည့် အမျှဝေပေးနိုင်သူ ရှိလေသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် ယခင် ကျင့်ကြံခဲ့ရာများမှ ဆန့်ကျင်လျက် ကျင့်ကြံနိုင်ရန် ပြန်လည်ပို့ပေးခြင်း ခံရမည်လော။” ဟု ဆိုကြလတ္တံ့။ ဧကန်ပင် သူတို့သည် ဉာဉ်စရိုက်ကို ဆုံးရှုံးစေခဲ့ပြီ၊ သူတို့၏ လည်ဆယ်မှုများသည်လည်း သူတို့ထံမှ ဖယ်ခွာသွားကြလေပြီ။^{၁၇}</p>
၅၄။	<p>إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾</p> <p>ဧကန်ပင် သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာကို ကာလ* ခြောက်ခုဖြင့် ဖြစ်တည်စေ၏။* တဖန်* အရှင်သည် ထပ်ဆင့်ပွပ်ကဲမှုကို ပုံပေါ်စေ၏။* အရှင်သည် စဉ်ဆက်မပြတ် လိုက်နေသော ဖုံးအုပ်သည့် ညဉ့်ကို နေ့ပေါ်သို့ လှမ်းစေ၏။ နေ၊ လ၊ ကြယ်နက္ခတ်များအား အရှင်၏ မိန့်ညွှန်မှုဖြင့် ထပ်ဆင့်နာခံစေ၏။ ဖြစ်တည်စေမှု၊ မိန့်ညွှန်မှုတို့သည် အရှင်၏ အချုပ်အခြာ၌သာ ရှိ၏။ လောကဓပ်သိမ်း၏ ကံကြမ္မာရှင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဂုဏ်ကျက်သရေ အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။</p>
၅၅။	<p>ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾</p> <p>သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံ၌ နိမ့်ချလျက် တိတ်ဆိတ်စွာ ဆုပန်ကြလော့။ အရှင်သည် စည်းဖောက်သူများအား နှစ်မြို့တော် မမူချေ။</p>
၅၆။	<p>وَلَا تَفْسُدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾</p> <p>မြေကမ္ဘာ၌ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ပြီးနောက် အဖျက်အနှောင့် မပြုကြကုန်လင့်၊ အရှင့်အား အကြောက်ထား၍၊ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ဆုပန်လော့၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကရုဏာတော်သည် ကောင်းမွန်သူများနှင့် နီးကပ်လှချေ၏။</p>
၅၇။	<p>وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقِّنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾</p> <p>အရှင်သည် အရှင်၏ ရှေ့တော်မှ ကရုဏာအဖြစ် သတင်းကောင်းကိုဆောင်သော လေများကို စေပို့တော်မူ၏။ ၎င်းတို့အား သိပ်သည်းသော တိမ်သားကို သယ်ဆောင်၍ မြေသေ မြို့ရွာများအထိ မောင်းနှင်လျက် ထိုမှ ရေကို သွန်းချစေ၏။ ၎င်းဖြင့် သစ်သီးဝလံများကို ပေါက်ရောက်ထွက်ပေါ်စေ၏။ ဤကဲ့သို့ပင် အသင်တို့သည် သတိတရ ရှိအံ့သောငှာ အသေများကို ပြန်လည်ထွက်ပေါ်စေတော်မူ၏။*</p>
၅၈။	<p>وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدًا كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾</p> <p>မြေကောင်းမြေသန့်မှ ကောက်ပဲသီးနှံများကို အရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ထွက်စေတော်မူ၏။ ညံ့ဖျင်းသောမြေမှ ခဲယဉ်းစွာ ထွက်ပေါ်စေ၏။ ဤသို့ပင် ငါသည် ကျေးဇူးသိသော လူမျိုးတို့အတို့ သတ္တန်များကို ထပ်တလဲလဲ ဆင့်ပြန်တော်မူ၏။</p>

(၄၁၇) ဤသုတ်တော်မှ ပြောသော နောက်ကျိုးဆက် ဆိုသည်မှာ ကောင်းမှု၊ ဆိုးမှု ကျင့်ကြံခြင်း၏ ရလဒ် အကျိုးဆက်ကို ဆိုလို၍ မမြင်နိုင်သော အကျိုးဆက်အား ချက်ချင်းလက်ငင်းပြ ဟု တောင်းဆိုခြင်းများကို ဆိုလိုပေသည်။

၅၉။ * ၃:၃၃ * ၉:၃၃	<p>فَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ</p> <p>ကေန်ပင် ငါသည် နူးဟ်ကို* သူ၏ လူမျိုးအတွက် စေစားတော်မူ၏။* သူက “အို ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြလော့၊ သင်တို့အတွက် အရှင်မှအပ အခြားဘုရားဟူ၍ မရှိပြီ၊ ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့အတွက် ဝဋ်ကြွေးသင့်မည့် နေ့ကြီးကို ကြောက်ရွံ့မိပါ၏။” ဟု ဆို၏။</p>
၆၀။	<p>قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ</p> <p>သူ့လူမျိုး အကြံပေးများက “ကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်အား ရှင်းလင်းသော လွဲချော်မှု၌သာ တွေ့ရပြီ။” ဟု ဆိုလေသော်။</p>
၆၁။	<p>قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ</p> <p>သူက “အို ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့၊ ကျွန်ုပ်သည် အပါယ်လမ်း၌ မရှိပါ။ ကျွန်ုပ်သည် စကြာဝဠာများ၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်ပင် ဖြစ်ပါ၏။-</p>
၆၂။	<p>أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ</p> <p>ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ ချမှတ်သည်များကို သင်တို့ထံသို့ ပို့ဆောင်ပါ၏။ သင်တို့အတွက် အကြံကောင်းကို ပေးအပ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ သင်တို့မသိသည်များကို ကျွန်ုပ်သိပါ၏။</p>
၆၃။	<p>أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ</p> <p>ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ သတိပေးခြင်းများကို သင်တို့အနက် လူတစ်ယောက်မှ တဆင့် ပေးအပ်သည်ကို အံ့အားသင့်ကြကုန်သလော့၊ သင်တို့အား ကရုဏာသက်စေအံ့မှာ သတိပေးရန်၊ စည်းစောင့်စေရန်သာ ဖြစ်၏။” ဟု ဟောကြား၏။</p>
၆၄။	<p>فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ</p> <p>သို့ဖြင့် သူ့အား ငြင်းဆန်ကြလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါသည် သူ၊ သူနှင့်အတူ သင်္ဘောပေါ်၌ ရှိသူတို့ကို ကယ်နှုတ်၍၊ ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို ငြင်းဆန်သူတို့အား နစ်မြုပ်စေတော်မူ၏။ သူတို့သည်ကား ကန်းနေသော လူမျိုး ဖြစ်၏။</p>
၆၅။	<p>وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ</p> <p>အာဒ်” တို့ထံသို့ သူတို့၏ ညီနောင်ဖြစ်သော ဟုဒ်အား “အို ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြလော့၊ သင်တို့အတွက် အရှင်မှ အပ အခြား ဘုရားဟူ၍ မရှိ၊ သင်တို့စည်းစောင့်ပါလေစ။” ဟု ဟောခိုင်း၏။</p>
၆၆။	<p>قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ</p> <p>သူ့လူမျိုးမှ ဖုံးကွယ်သူ အကြံပေးများက “ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင့်အား တုံးအသူအဖြစ် တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်အား လိမ်လည်သူများမှ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မိ၏။” ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၆၇။	<p>قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ</p> <p>သူက “အို ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့၊ ကျွန်ုပ်သည် တုံးအသူ မဟုတ်ချေ။ သို့သော် စကြာဝဠာများ၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ဖြစ်၏။-</p>
၆၈။	<p>أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ</p>

(၄၁၈) ကျမ်းတော်တွင် အာဒ် ဟူသောအမည်ကို (၂၄)နေရာ၌ တွေ့ရပေသည်။ သုတေသီများ၏ အဆိုအရ ၎င်းတို့သည် ရှေးဟောင်း အာရပ်လူမျိုး တစ်မျိုးဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြပေသည်။ မည်သို့ဆိုစေ သူတို့သည် သူတို့အတွက် ပေါ်ပေါက်လာသော ခေါင်းဆောင်ကောင်းအား လက်မခံငြင်းဆန်သောကြောင့် သူတို့လူမျိုးသည်လည်း တိမ်ကောပျောက်သွားခဲ့ရပေသည်။ သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်မှာ ဟူးဒ် ဖြစ်ပေသည်။

	<p>များ ရောက်ရှိလာလတ္တံ့၊ ဤသည် သင်တို့အတွက် နိမိတ်လက္ခဏာ တစ်ရပ်ဖြစ်သော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကုလားအုပ်မပင်တည်း၊^{၉၂} သို့ဖြစ်၍ သူမအား လွတ်ပေး၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ မြေကမ္ဘာ၌ စားသုံးစေလော့၊ သူမအား ဆိုးယုတ်မှုဖြင့် မထိလင့်၊ သို့မဟုတ်က စူးနစ်သော ဝင့်ကြွေးက သင်တို့အား သုတ်ယူလိမ့်မည်။</p>
၇၆။	<p>وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْأَجْبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝</p> <p>အာဒ်၏ နောက် သင်တို့အား ဆက်ခံသူများအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်ကို၊ မြေကမ္ဘာ၌ သင်တို့အား နေရာချပေးခဲ့သည်ကို သတိရကြလော့။ သင်တို့သည် လွင်ပြင်များမှ အဆောက်အဦးများကို သိမ်းဆည်းခဲ့၍၊^{၉၂} တောင်များကို ဖောက်လျက် အိမ်များတည်ခဲ့ပြီ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို သတိရကြလော့၊ မြေကမ္ဘာ၌ အဖျက်အနှောင့်ပြု မဆိုးသွမ်းကြကုန်လင့်။” ဟု ဟောကြားစေ၏။</p>
၇၇။	<p>قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝</p> <p>သုလူမျိုးမှ မောက်မာသည့် အကြံပေးများက ယုံကြည်သူများအနက် အားနည်းသည်ဟု ထင်ရသူတို့အား “ဆွာလေတ်သည် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်ဟု သိကြကုန်သလော့” ဟု မေးကြသော်၊ “ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့အားဖြင့် စေစားမှုကို^{၉၃} ယုံကြည်ကြပါ၏။” ဟု ပြန်ဖြေကြ၏။</p>
၇၈။	<p>قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝</p> <p>မောက်မာသူများက “ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်တို့ ယုံကြည်သည့်အရာကို ငြင်းပါယ်သူများ ဖြစ်၏။” ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၇၉။	<p>فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝</p> <p>သို့ဖြင့် ကုလားအုပ်မအား မျိုးဖြုတ်ကြလျက်၊^{၉၄} ကံကြမ္မာရှင်၏ မိန့်ညွှန်မှုကို အာခံကာ “အို ဆွာလေတ်၊ သင်သည် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များမှ ဖြစ်လျှင်၊ အသင် ခြိမ်းခြောက်သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ပေးရောက်စေလော့” ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၈၀။	<p>فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثَمِينَ ۝</p> <p>သို့ဖြင့် သူတို့အား ငလျင်ကြီးဖြင့် သုတ်လိုက်၍ သူတို့၏ အိမ်များ၌ လှုပ်ရှားမှုမဲ့သော ရုပ်ကလပ်များ ဖြစ်ကုန်၏။^{၉၅}</p>
၈၁။	<p>فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ۝</p> <p>သူသည် ၎င်းတို့ထံမှ လှည့်ပြန်ခဲ့ပြီး “အို ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့၊ ကျွန်ုပ်သည် ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ စေစားခြင်းကို သင်တို့</p>

(၄၂) ကုလားအုပ်မ ဆိုသည်မှာ တိရိစ္ဆာန်တစ်ကောင်အား ရည်ညွှန်းခြင်း မဟုတ်ချေ။ ကိုယ်တော်ဆွာလေတ်၏ နောက်လိုက်များကိုသာ ရည်ညွှန်းပေသည်။ သိုးများ၊ သိုးမည်းများ ဟု ခရစ်ယာန်ဘာသာများ သုံးစွဲလေ့ရှိ သကဲ့သို့ပင်။ ကုလားအုပ်မအား သတိဖြတ်သည် ဆိုခြင်းမှာလည်း အမှန်တရားအား လက်မခံ ပယ်သတ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်တော်ဆွာလေတ်နှင့် သူ၏ နောက်လိုက်များအား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းအား မရပ်စဲခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။ ၅၄: ၂၈ တွင်ကြည့်ပါ။

(၄၂) တတ်တီသူးန ကို ဆရာတော်ကြီးများက ဆောက်လုပ်သည်၊ တည်ထောင်သည်ဟု ဘာသာပြန်ဆိုကြပေသည်။ ထိုစကား၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ သိမ်းယူသည်၊ သုတ်ယူသည်၊ ဟု အနက်ရပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာတွင် တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ်အတိုင်းပင် ပြန်ဆိုထားပေသည်။

(၄၃) **عَرُوا** အကရူး ကို ဆရာတော်ကြီးများက သတ်ခဲ့ကြသည်ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ထိုစကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ တကောက်ကြောကို ဖြတ်သည် ဟုလည်းကောင်း၊ ကလေး မမွေးနိုင်သော အမြုံ ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း ဖြစ်ပေသည်။ (၃:၄၀)။ ကုလားအုပ်မ ဆိုသည်မှာ လူမျိုး တစ်မျိုးကို ရည်ညွှန်းသောကြောင့် (အောက်ခြေ ၄၂)။ ထိုလူမျိုးအား လုပ်ပိုင်ခွင့်မပေးခြင်း၊ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ “မျိုးဖြုတ်ခဲ့သည်” ဟု ဘာသာပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၄၄) သူတို့ထံသော ပြစ်ဒဏ်မှာ တိုက်ရိုက်အားဖြင့် မင်း မကောင်းသောကြောင့် ရေမြေဖောက်ပြန်သည်ဟု ဆိုနိုင်သကဲ့သို့၊ အင်ပါယာပြုလဲသည် ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပေသည်။ ၂:၅၅ တွင် ကိုယ်တော်မူဆာ၏ နောက်လိုက်များ ထံသော ပြစ်ဒဏ်မျိုး ဖြစ်ပေသည်။

	အား ရင့်သန်စေခဲ့ပြီ၊ အကြံကောင်းလည်း ပေးခဲ့ပြီ။ သို့ရာတွင် သင်တို့သည် အကြံကောင်းပေးသူသား နှစ်သက်မှု မရှိကြချေ။” ဟု ဆို၏။
၈၀။	<p style="text-align: center;">وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ *</p> <p>လူ-တ်က^{၂၅} သူ၏ လူမျိုးအား “လောကခပ်သိမ်းတွင် အသင်တို့မတိုင်မှီ ရှေးလူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မပြုကျင့်သည် မကြားဝံ့မနာသာမှုကို သင်တို့ ပြုလုပ်ကြမည်လော။</p>
၈၁။	<p style="text-align: center;">إِن كُنتُمْ لَتَأْتُونَ الرَّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ *</p> <p>-အသင်တို့သည် အမျိုးသမီးများကို ပ’လျက် ယောက်ျားများထံ၌ ကာမဂုဏ်ကျူးရန် ပြုလုပ်၏။ အမှန်မှာ သင်တို့ သည် အလွဲသုံးစားသူများ ဖြစ်ကြ၏။” ဟု ဆိုသော်။</p>
၈၂။	<p style="text-align: center;">وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّن قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ *</p> <p>သူ့လူမျိုးများထံမှ “ထိုသန့်စင်သည်ဟူသည့် လူသားများအား သင်တို့၏ နေရပ်များမှ မောင်းထုတ်ပစ်ကြ။” ဟု ဆိုသည့် စကားမှအပ အခြား အဖြေပြန်၍ မရချေ။</p>
၈၃။	<p style="text-align: center;">فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ *</p> <p>ငါသည် သူ့ အိမ်ရှင်မမှ အပ၊ သူနှင့် သူ့ဒကာတို့အား ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။ သူမသည် စာရင်းမပါသူတို့မှ ဖြစ်၏။</p>
၈၄။	<p style="text-align: center;">وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ *</p> <p>ငါသည် သူတို့အပေါ်၌ ပြည်ဖျက်မိုးကို ရွာသွန်းစေ၏။ ရာဇဝတ်ကောင်များ၏ နိဂုံးသည် မည်သို့ ဖြစ်သည်ကို ကြည့် ကြလော့။</p>
၈၅။	<p style="text-align: center;">وَالْيَٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءتُكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَاقُوفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ *</p> <p>မီဒီယံတို့ထံသို့ သူတို့၏ ညီနောင်ဖြစ်သော ရှုအိုက်(တ်)အား[*] “အို ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြလော့၊ သင်တို့အတွက် အရှင်မှအပ အခြား ဘုရားရှင်ဟူ၍ မရှိ၊ သင်တို့ထံသို့ ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ ရင်းလင်းချက်များ ရောက်လာပြီ။ ကုန်ဖလှယ်ရာ၌ ပြည့်စေလော့၊ လူသားတို့၏ ပစ္စည်းများကို မလျှော့ပစ်ကြနှင့်၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲပြီးနောက် မြေကမ္ဘာ၌ အဖျက်အနှောင့် မပြုကြလင့်၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြလျှင် ဤသည် ကောင်းမြတ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။</p>
၈၆။	<p style="text-align: center;">وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَإِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكْتَرْتُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ *</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်၌ ယုံကြည်သူအား အရှင်လမ်းစဉ်မှ လှည့်သွားစေရန် ဟန့်တားခြင်း၊ ၎င်းအား မဖြောင့်ဖြူးရန် အကြံထုတ်ခြင်းအားဖြင့် မည်သည့် လမ်းတော်တွင်မှ ပိတ်-မထိုင်ကြကုန်လင့်။ သင်တို့အား အနည်းစုမှ အများစု ဖြစ်စေခဲ့သည်ကို သတိရကြလော့၊ အဖျက်ကောင်များ၏ ဇာတ်သိမ်း မည်သို့ရှိသည်ကို ကြည့်ကြလော့။” ဟု ဟောစေ၏။</p>

(၄၅) ကိုယ်တော်လ(တ်)၏ အကြောင်းကို ကျမ်းတော်တွင် ဤသုတ်တော်များအပြင် ၆:၈၇၊ ၁၁:၇၇-၈၃၊ ၁၅:၆၂-၇၄၊ ၂၁:၇၄-၇၅၊ ၂၆:၁၆၀-၁၇၃၊ ၂၇:၅၄-၅၈၊ ၂၉:၃၂-၃၅၊ ၃၇:၁၃၃-၁၃၆၊ ၅၁:၃၂-၃၇၊ ၅၃:၅၃-၅၄၊ ၅၄:၃၄-၃၈၊ ၆၆:၁၀ တို့တွင် ဖော်ပြထားပြီး၊ သမ္မာကျမ်း ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၉:၃၀-၃၈ တွင် ဖော်ပြ သကဲ့သို့ ကိုယ်တော်သည် အရက်မူးနေလျက် သမီးရင်းများနှင့် မေထုံမှုပြုသည်ဟူသည့် စွပ်စွဲချက်မျိုးကို လုံးဝ ဖော်ပြခြင်း မရှိပေ။

<p>၈၇။</p> <p>★၉:၃၃</p>	<p>وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٣٣﴾</p> <p>သင်တို့မှ တစ်စုသည် ကျွန်ုပ်အား စေစားရာ၌* သက်ဝင်ယုံကြည်၍၊ တစ်စုသည် ယုံကြည်ခြင်း မရှိခဲ့လျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ စပ်ကြား ပရမတ်ဘုရားရှင်က ဆုံးဖြတ်သည်ထိ သည်းခံကြလော့၊ အရှင်သည် အကောင်းမြတ်ဆုံး ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်၏။</p>
<p>၈၈။</p>	<p>قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِنِّيْنَا قَالَ أُولَٰئِكَ أَنَا كَارِهِينَ ﴿٣٤﴾</p> <p>သူ့လူမျိုးမှ မောက်မာသော အကြံပေးများက “အို ရှုအိုက်(ဘိ) အသင်၊ အသင်နှင့်အတူ ယုံကြည်သောသူများကို ကျွန်ုပ်တို့၏ အရပ်ဒေသမှ မောင်းထုတ်ပစ်မည်၊ သို့မဟုတ်က ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျင့်စဉ်၌ ဆက်လက်ကျင့်လော့၊”ဟု ဆိုသော်၊ သူက “ဘယ်လို၊ ကျွန်ုပ်တို့ အောင့်သက်သက်ခံစားရမည်လော။”^{၉၆} ဟု ပြန်ပြော၏။</p>
<p>၈၉။</p> <p>★၇:၇၀</p>	<p>قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبِّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٣٥﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်က ကျွန်ုပ်တို့အား သင်တို့၏ ကျင့်စဉ်ထဲမှ ကယ်နှုတ်ပြီးမှ ထိုသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်ကျင့်ကြလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ လည်ဆယ် မှုသားပြုခြင်းသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကံကြမ္မာရှင် ဖြစ်သော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်ပြည့်မှီခြင်းဖြင့်သာ* ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသို့ ဆက်ကျင့်ရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ ကံကြမ္မာရှင်သည် ခပ်သိမ်း ကုန်အား သိခြင်းကုန်ယက်ဖြင့် ဉာဏ်စေစားနေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၌သာ ယုံစားပုံအပ်လေပြီ။ “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့နှင့် တပည့်တော်တို့၏ လူမျိုးများအကြား ပရမတ္ထသစ္စာဖြင့် ထွက်ပေါက်ပေးတော်မူပါ။ အရှင်သည် အကောင်းမြတ်ဆုံး ထွက်ပေါက်ပေးသည့် အရှင်ဖြစ်ပါ၏။”ဟု ဆုတောင်း၏။</p>
<p>၉၀။</p>	<p>وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّا لَأَخَاسِرُونَ ﴿٣٦﴾</p> <p>သူ့လူမျိုးမှ ဖုံးကွယ်သည့် အကြံပေးများက “အကယ်၍ သင်တို့သည် ရှုအိုက်(ဘိ)အား လိုက်နာသူများ ဖြစ်ကြလျှင်၊ သင်တို့သည် ဆုံးရှုံးရသူများ ဖြစ်လေပြီ။”ဟု ဆိုကြ၏။</p>
<p>၉၁။</p> <p>★၇:၇၀။ သ:၉၄</p>	<p>فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٣٧﴾</p> <p>သို့ဖြင့် သူတို့အား ငလျင်ကြီးဖြင့် သုတ်လိုက်၍ သူတို့၏ အိမ်များ၌ လှုပ်ရှားမှုမဲ့သော ရုပ်ကလပ်များ ဖြစ်ကုန်၏။*</p>
<p>၉၂။</p>	<p>الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٨﴾</p> <p>ရှုအိုက်(ဘိ)အား ငြင်းဆန်ခဲ့သူတို့သည် ထို၌ ယခင်ကပင် မရှိခဲ့သကဲ့သို့ ပျောက်ကုန်၏။ ရှုအိုက်(ဘိ)အား ငြင်းဆန်သူတို့သည် ဆုံးရှုံးသူများ ဖြစ်ရ၏။</p>
<p>၉၃။</p>	<p>فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٣٩﴾</p> <p>သူသည် ၎င်းတို့ထံမှ လှည့်ပြန်ခဲ့ပြီး “အို ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့၊ ကျွန်ုပ်သည် ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ ဆင့်ပြန်ခြင်းကို သင်တို့ထံသို့ ပြန်ချိခဲ့ပြီ၊ အကြံကောင်းလည်း ပေးခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ်သည်ကား ငြင်းပါယ်ဖုံးကွယ်သော လူမျိုးတို့အတွက် မည်သို့ ဝမ်းနည်းပူဆွေးရမည်နည်း၊” ဟု ဆို၏။</p>

(၄၆) ကာရိဟီးန ဆိုသည်မှာ မချစ်မနှက်သက်ခြင်း၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်း၊ အော့နလုံးနာခြင်းများကို ဆိုလိုပေသည်။

၉၄။ ★၉:၃၃	<p>وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾</p> <p>ငါက အရပ်ဒေသတစ်ခုသို့ သူတို့သည် နိဝါတတရား ရှိစေအံ့ငှာ ဒေသသားတို့အား ကြပ်တည်းခြင်း၊ ရောဂါဝဒနာ ဖြစ်ခြင်းများဖြင့် ဖမ်းယူတော်မူရန်မှ အပ သတင်းတော်ဆောင်တစ်ပါးပါးကို စေစားခြင်း မရှိချေ။^{၉၂၇}</p>
၉၅။	<p>ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾</p> <p>တဖန် ငါသည် သူတို့ပေါ်ကြွယ်လာ၍ “ရောဂါဘယနှင့် ကြပ်တည်းခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘွားများကိုသာ ထိခဲ့၏။” ဟု ပြောဆိုနိုင်သည် အထိ သူတို့၏အကူသိုလ်မှုကို သာယာမှုဖြင့် လဲပြောင်းပေးခဲ့၏။ ထို့နောက် သူတို့ သတိမထား မိစဉ် ရုတ်တရက် သုတ်ယူပစ်လိုက်၏။^{၉၂၈}</p>
၉၆။	<p>وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾</p> <p>အကယ်၍ အရပ်သူ အရပ်သားများသည် ယုံကြည်လျက် စည်းစောင့်ကြလေလျှင်၊ ငါသည် သူတို့အား မိုးမြေ အပေါင်းမှ ကျက်သရေမင်္ဂလာ အဖြာဖြာနှင့် ထွက်ပေါက်များ ပေးလတ္တံ့။ သို့သော် ငြင်းဆန်သူတို့အား သူတို့၏ ကျင့်ဆောင်မှုများကြောင့် သိမ်းယူတော်မူအံ့။</p>
၉၇။	<p>أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾</p> <p>အရပ်ဒေသသားတို့သည် ညဉ့်အမှောင် အိပ်မောကျနေစဉ်တွင် ငါ၏ အပြစ်ဒဏ် ထိသက်လာမည်ကို စိတ်အေးအေး ရှိနေကြသလော။</p>
၉၈။	<p>أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًىٰ وَهُمْ يَسْبُحُونَ ﴿٩٨﴾</p> <p>သို့တည်းမဟုတ် အရပ်ဒေသသားတို့သည် နံနက်ချိန် သူတို့ကစားနေကြစဉ်တွင် ငါ၏ အပြစ်ဒဏ် ထိသက်လာမည် ကို စိတ်အေးအေး ရှိနေကြသလော။^{၉၂၉}</p>
၉၉။	<p>أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ပြဋ္ဌာန်းစီမံချက်၌ စိတ်အေးနိုင်ကြသလော၊ ဆုံးရှုံးရမည့် လူမျိုးမှအပ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ပြဋ္ဌာန်း စီမံချက်၌ ပေါ့ဆစိတ်အေးနေသူ မရှိချေ။</p>
၁၀၀။	<p>أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾</p>

(၄၇) ဤဥပမာပေး ရာဇဝင်များသည် မာန်မာနတက်နေသော လူမျိုးကြီးဝါဒ ရှိသူများကို သတိပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးလာပြီး နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ယိုယွင်းလာသော လူမျိုးများထံသို့ ခေါင်းဆောင်ကောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာလျှင် သူတို့သည် ထိုခေါင်းဆောင်အား လက်မခံ ဒုက္ခ ပေးကြသည်သာမက၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုခေါင်းဆောင်ပေါ်လာမှု၌ စိတ်ကြပ်တည်းခြင်း၊ အားမလိုအားမရ ဖြစ်ခြင်းများ ခံစားရလေ့ ရှိကြောင်း ဖြစ်သည့် လူသားတို့၏ သဘာဝကို ကျမ်းတော်က ထောက်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၄၈) အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှု အလျောက် သို့မဟုတ် ခေါင်းဆောင်ကောင်းများ၏ ခေတ်ပြောင်းခေတ်လဲ အလျောက် တိုးတက်ကြီးပွားလာမှုကို ရေရှည်ထိမ်းသိမ်းရန် မစဉ်းစားဘဲ၊ ဘဝင်မြင့် စိတ်ကြီးဝင်၍ ဘဝမေ့သော လူမျိုးများသည် အောင်မြင်မှု ရေရှည် မခံနိုင်ကြောင်း ဤသုတ်တော်က သင်ခန်းစာ ပေးထားပေသည်။

(၄၉) သုတ်တော် (၉၇)နှင့် (၉၈)များက ခေါင်းဆောင်ကောင်း မပွင့်ပေါ်မှီ အမှောင်ကျ၊ အိပ်မောကျနေသော အချေအနေနှင့်၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်း ပေါ်ထွန်းစ အချိန်၌ ထိုခေါင်းဆောင်အား နာခံရမှန်း မသိဘဲ မိမိတို့ဘာသာ အချိန်ဖြုန်းနေသော သူများ၏ စိတ်နေသဘောထားကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ် ပေသည်။

၂၇၀	မြေကမ္ဘာ၌ ယခင် နေခဲ့သူများ၏နောက် အမွေ ဆက်ခံသူတို့အား အကယ်၍ ငါသည် စံချိန်ပြည့်လျှင် သူတို့၏ ဒုစရိုက်မှုများအတွက် သက်ရောက်မှု ရှိနိုင်စေကြောင်း ရှင်းလင်းမှု မရှိသလော။ ငါသည် သူတို့၏ နှလုံးသား၌ တံဆိပ် နှိပ်ထားတော်မူပြီ။ သူတို့သည် နာယူနိုင်သူများ မဟုတ်ချေ။
၁၀၀။	<p>تِلْكَ الْقُرَى نَفْصٌ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَوَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾</p> <p>ဤသည် ငါက သင့်အား ထုတ်ပြန် မြှောက်ပေးသော အရပ်ဒေသတို့၏ အကြောင်းပေတည်း။ ငါသည် သူတို့ထံသို့ ငါ၏ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များကို ရှင်းလင်းချက်များနှင့်တကွ ရောက်စေခဲ့ပြီ။ သို့သော် သူတို့သည် သူတို့ ယခင်က ငြင်းဆန်ခဲ့သည်များကို ယုံကြည်ကြမည် မဟုတ်ချေ။ ဤသို့ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဖိုးကွယ်သူ တို့၏ နှလုံးသား၌ တံဆိပ်နှိပ်ထားတော်မူ၏။</p>
၁၀၂။	<p>وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾</p> <p>ငါသည် အများစုအား ကတိတည်သူများ အဖြစ် တွေ့တော်မမူချေ။ ငါသည် အများစုအား သူယုတ်မာများ ဖြစ်သာ တွေ့ရတော်မူ၏။</p>
၁၀၃။ *၂၇၁ *၂၇၉	<p>ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَنْتَهُ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾</p> <p>တဖန်၊ သူတို့၏နောက် မူဆာအား* ငါ၏ နိမိတ်လက္ခဏာများဖြင့် ဖာရိုးနှင့်* သူ၏ အကြံပေးများထံသို့ ပွင့်ပေါ်စေ၏။ သူတို့သည် ထို၌ မတရားမိုက်မဲကြ၏။ ထို့ကြောင့် အဖျက်ကောင်များ၏ ဇာတ်သိမ်းမည်သို့ ဖြစ်ရသည်ကို ကြည့်ကြလော့။</p>
၁၀၄။	<p>وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾</p> <p>မူဆာက “အို ဖာရိုးမင်း၊ ကျွန်ုပ်သည် လောကဓပ်သိမ်း၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်ပင် ဖြစ်၍-</p>
၁၀၅။	<p>حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှန်ကိုပြောခြင်းသည်သာ ကျွန်ုပ်၌ ရှိသော သစ္စာတရား ဖြစ်၏။ သင်တို့ထံသို့ ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ ရှင်းလင်းချက်များ ပေးအပ်စေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဂျူးလူမျိုးတို့အား ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ထည့်ပေးလိုက်လော့” ဟု ဆိုသော်။</p>
၁၀၆။	<p>قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾</p> <p>“အသင်သည် နိမိတ်လက္ခဏာကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ပြောဆိုမှုနှင့်သူတို့မှ ဖြစ်လျှင် ၎င်းအား ပေးအပ်လော့” ဟု ဆို၏။</p>
၁၀၇။	<p>فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾</p> <p>သို့ဖြင့် သူ၏ လက်ထောက်အား ပြသသောအခါ^{၃၀} ၎င်းသည် ထင်ရှားသော မြွေနဂါး ဖြစ်လာ၏။^{၃၁}</p>

(၄၃၀) **أَنْفَى** အလင်ကာဟ်သည် မူရင်းစကားလုံး လ၊က၊ယ ဖြစ်၍ တွေ့သည်၊ ကြုံသည်၊ ခင်းကျင်းပြသည်၊ တင်ပြသည်၊ ကမ်းလှမ်းသည် ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ဤစကားလုံး၏ ဆင့်ပွားများကို ကျမ်းတော်၏ မြောက်များစွာသော နေရာများတွင် တွေ့နိုင်ပေသည်။ ၄၅၄ တွင် ငြိမ်းချမ်းရေး ကမ်းလှမ်းသူ--- ဆိုသော စကားတွင်ပင် လွယ်လွယ်ကူကူ တွေ့နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ ရှေးဆရာတော်ကြီးများ ဘာသာပြန် သက္ကသိုလ်ပစ်ချသည် ဟု ဘာသာ မပြန်ဘဲလျက် “ပြသသည်” ဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ပစ်ချသည် ဟူသောစကားတွင် လေသံအနည်းငယ် တင်းမာမှုရှိ၍ ရန်စသည်၊ မဟုတ်မခံ စိတ်လိုက်မာန်ပြုမှုသည် ဟူသော သဘောမျိုးသက်ရောက်ပေသည်။ ကိုယ်တော်မူဆာသည် ဖာရိုးမင်းအား ရန်စ၊ ရန်ရှာရန် သွားတွေ့ခြင်း မဟုတ်ချေ။ တရားဟော ဖျောင်းဖျရန် သွားခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

(၄၃၁) **عَصَاهُ** အဆွာဟု ၏ တိုက်ရိုက်အနက်မှာ သူ၏ တောင်ငွေ့ဟု ဖြစ်သော်လည်း ၎င်းသည် သူ၏ လူ့အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်ကြောင်း ၂:၆၀ တွင် ရှင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ မြွေနဂါး ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် နဂါးတစ်ကောင် မဟုတ်ချေ။ ၎င်းကို ၂၇:၁၀ နှင့် ၂၈:၃၁ တွင် ဂျူးနွန် မြွေတစ်ကောင် ဟုသာ

၁၀၈။	<p style="text-align: right;">وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ ﴿٦٢﴾</p> <p>သူ၏လက်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သော အခါ၊ ၎င်းသည် စောင့်ကြည့်သူတို့အတို့ ဖြူစင်လျက်ဖြစ်၏။^{၆၂}</p>
၁၀၉။	<p style="text-align: right;">قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٦٣﴾</p> <p>ဖာရိုး၏ လူမျိုး အကြံပေးများမှ ပြောသည်မှာ “ကေနပ်ပင် ဤသည် မှော် ပညာရှင်သာ ဖြစ်၏။”^{၆၃}</p>
၁၁၀။	<p style="text-align: right;">يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٦٤﴾</p> <p>သူသည် သင်တို့အား သူတို့၏နယ်မြေမှ ထုတ်ယူလိုခြင်းပင် ဖြစ်၏။ မည်သို့ စီမံကြမည်နည်း။” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၁၁၁။ ★ ၂:၅၁ ★ ၉:၃၃	<p style="text-align: right;">قَالُوا أَرْجَاهُ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٦٥﴾</p> <p>ပြန်ပြောကြသည်မှာ “သူနှင့် သူ့အစ်ကိုအား* ထိန်းထားပြီး၊ မြို့ရွာများသို့ စုဆောင်းရေးမှူးများ စေစား၍* -</p>
၁၁၂။	<p style="text-align: right;">يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٦٦﴾</p> <p>-မှော် ပညာရှင်ကိုယ်စီအား သင့်ထံသို့ စုရောက်စေကြလော့” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၁၁၃။	<p style="text-align: right;">وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٦٧﴾</p> <p>ဖာရိုးမင်းထံသို့ မှော်ဆရာများ ရောက်လာသောအခါ၊ “ကျွန်ုပ်တို့သည် အောင်နိုင်သူများ ဖြစ်ကြလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် အကျိုးဆုလဒ်များ ရှိမည်လော” ဟု မေးမြန်းကြ၏။</p>
၁၁၄။	<p style="text-align: right;">قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٦٨﴾</p> <p>သူက “ကောင်းပြီ၊ သင်တို့သည် အပါးတော်မြဲများ ဖြစ်ရစေမည်” ဟု ဆို၏။</p>
၁၁၅။	<p style="text-align: right;">قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُنْقِذِينَ ﴿٦٩﴾</p> <p>သူတို့က “အို မူဆာ၊ အသင်က ပြသမည်လော၊ သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြသသူများ ဖြစ်ရမည်လော” ဟု ဆိုသော်။</p>
၁၁၆။ ★ ၂:၆၆	<p style="text-align: right;">قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَزْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿٧٠﴾</p> <p>သူက “ပြသကြလော့” ဟု ဆို၍၊ သူတို့ ပြသသောအခါ* လူသားတို့၏ မျက်လုံးကို လှည့်စား၍ ကြောက်ရွံ့စေ၏။ သူတို့သည် ကြီးမားသော လှည့်စားမှုကို ဆောင်ခဲ့၏။</p>
၁၁၇။ ★ ၂:၆၀	<p style="text-align: right;">وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٧١﴾</p> <p>ဝါက မူဆာအား အာရုံစိုက်စားစေလျက် “သင်၏ လက်ထောက်ကို* ပြသလော့၊ ထိုအခါ ၎င်းသည် သူတို့ လိမ်ညာ သည်တို့အား ဝါးမြိုလေတော့၏။”^{၇၁}</p>

ဆိုထားပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အသက်မဲ့နေသော သူ၏ လူမျိုး၊ သူ့နောက်လိုက်များသည် ထိုစဉ်က အီဂျစ်လူမျိုးများ ကိုးကွယ်အားထား ကြသည့် မြွေတစ်ကောင် ကဲ့သို့ ဖြစ်လာကြောင်းကို ဝက်ီဝတ္တိ အလင်္ကာဖြင့် ပြောဆိုခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၄၃၂) သူ၏ လုပ်ပိုင်ခွင့် လုပ်နိုင်စွမ်းအားသည် ဘုရားရှင်၏ အလုပ်ဖြစ်သောကြောင့် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုမရှိ အဖြူထည်သက်သက် ဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအကြောင်းကို “စောင့်ကြည့်သူတို့အတို့” ဆိုသော စကားက ရှင်းလင်းစေပေသည်။

(၄၃၃) ကျမ်းတော်၏ ဖော်ပြချက်အရ ကိုယ်တော်မူဆာ တစ်ပါးတည်းကိုသာလျှင် ပရောဂဆရာ ဟု စွပ်စွဲခံရခြင်း မဟုတ်ချေ။ ထိုစကားလုံးကြောင့် ကိုယ်တော်မူဆာသည် အရာဝတ္ထုတစ်ခုအား ဥုံ၊ ဖွ ဟု ပြောင်းလဲ နိုင်ခြင်းမျိုး မမှတ်ယူသင့်ချေ။ ကိုယ်တော်မူဆာ၏ စည်းရုံးရေးအင်အားကို တွေ့သောအခါ၊ ဖာရိုး၏ လက်ပါးစေများက ကိုယ်တော်အား စွပ်စွဲခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ပရောဂဆရာ ဆိုသည်မှာ “လူသားတို့အား လိမ်ညာ လှည့်စား၍ စည်းရုံးသူ” ဟူသော အနက်ကို ဆောင်ပေသည်။ ကိုယ်တော်မူဆာသည် သူတို့စွပ်စွဲသကဲ့သို့ မဟုတ်ချေ။

၁၁၈။	<p style="text-align: right;">فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾</p> <p>သို့ဖြင့် ပရမတ္ထသစ္စာသည် ခိုင်မြဲလျက် သူတို့၏ကျင့်ကြံသမျှသည် တိမ်မြုပ်ရလေ၏။</p>
၁၁၉။	<p style="text-align: right;">فَعَلَبُوا هَذَاكَ وَأَنقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾</p> <p>သူတို့သည် ထိုနေရာ၌ပင် ရှုံးနိမ့်ကြလျက်၊ သိမ်ငယ်စွာဖြင့် လှည့်ပြန်ရကုန်၏။</p>
၁၂၀။	<p style="text-align: right;">وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾</p> <p>ပြသသော မှော်ဆရာများသည် ဦးချကြလျက်-</p>
၁၂၁။	<p style="text-align: right;">قَالُوا أَمَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾</p> <p>-ဆိုကြသည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့သည် လောကဓပ်သိမ်း၏ ကံကြမ္မာရှင်အား သက်ဝင်ယုံကြည်ကြပါပြီ-</p>
၁၂၂။	<p style="text-align: right;">رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾</p> <p>-အရှင်သည် မူဆာနှင့် ဟာရုန်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင် ဖြစ်ပါ၏”ဟု ဖြစ်၏။</p>
၁၂၃။	<p style="text-align: right;">قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آدَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُمْوهُ فِي الْمَدِينَةِ لَتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾</p> <p>ဖာရိုးမင်းက “အသင်တို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ခွင့်ပြုမိန့် မရမီ၊ ၎င်းအား ယုံကြည်ကြသလော၊ ဤသည် သင်တို့၏ အကြံအစည်သာ ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် မြို့တွင်း၌ နေသူတို့အား ထုတ်ယူရန် အလို့ငှာ ထိုအကြံအစည်အား လျှို့ဝှက်တိုင်ပင်ခဲ့သည် မဟုတ်လော၊ သင်တို့ သိကြရလတ္တံ့-</p>
၁၂၄။	<p style="text-align: right;">لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾</p> <p>*-သင်တို့၏လက်များ၊ ခြေများကို ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြတ်တောက်ပစ်မည်၊ ထို့နောက် သင်တို့အားလုံးကို ကားစင်သို့ တင်မည်”ဟု ကြုံးဝါးသော်။*</p>
၁၂၅။	<p style="text-align: right;">قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾</p> <p>သူတို့က “ကေန်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံသို့သာ လှည့်ရမည့်သူများ ဖြစ်၏။-</p>
၁၂၆။	<p style="text-align: right;">وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾</p> <p>-ကံကြမ္မာရှင်မှ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ပေးရောက်သည့် နိမိတ်လက္ခဏာများကို ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်သည့် အကြောင်းမှအပ အသင် အရေးယူနိုင်မည် မဟုတ်ချေ”ဟု ဆိုလျက်။ “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့အား သည်းခံနိုင်မှု စွမ်းရည်ကို သွန်းဖြိုးတော်မူပါ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးဝါဒီများအဖြစ်နှင့် ကွယ်လွန်စေတော်မူပါ”ဟု ဆုပန်ကြ၏။</p>
၁၂၇။	<p style="text-align: right;">وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُ وَالْهَتَّكَ قَالَ سَنَقْتُلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾</p>

(၄၃၄) ကိုယ်တော်မူဆာ၏ တောင်စွန်း ဆိုသည်မှာ ကိုယ်တော်မူဆာ အားကိုးအားထား ပြုနိုင်သော နောက်လိုက်များကို ဆိုလိုကြောင်း ၂:၆၀ တွင် ရှင်းပြပြီး ဖြစ်သည်။ ဖာရိုး၏ နောက်လိုက်များ ပြသသည်ကို (၂:၆၆) တွင် တောင်စွန်းများ ကြိုးများ ဟု ဆိုပေသည်။ ၎င်းတို့ကို ၂:၆၄ ၏ အောက်ခြေ ရှင်းလင်းချက်တွင် ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါ။ ဤနေရာ၌ သူတို့၏ အရာများကို ဝါးမြိုလိုက်သည် ဆိုခြင်းမှာ သူတို့၏ အမှန်တကယ် မဟုတ်သော လှည့်စားထားသော အင်အားကို ကိုယ်တော်မူဆာ၏ အင်အားက အလွယ်တကူ အနိုင်ယူလိုက်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၇:၁၂ နောက်သို့လိုက်လျက် မှော်၊ စုန်း၊ ဂါထာ မန်းတရား ထဲမှ မထွက်နိုင်လျှင် ကုန်အကျမ်းတော်၏ အမှန် တရားသည် မည်သည့်အခါတွင်မှ ထင်ပေါ်လာတော့မည် မဟုတ်ချေ။

<p>★၂၄၉</p>	<p>ဖာရီးမင်း၏ လူမျိုး အကြံပေးများက “အသင်သည် မူဆာနှင့် သူ၏လူမျိုးအား မြေကမ္ဘာ၌ အဖျက်အနှောင့်ပြုနိုင်ရန်၊ အသင်က အသင်၏ ကိုးကွယ်ရာတို့အား စွန့်ပစ်စေရန် လွှတ်ထားမည်လော” ဟု ဆိုသော်။ သူက “ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့၏ သားယောက်ျားများကို သတ်၍၊ သူတို့၏ အမျိုးသမီးများကို အသက်ဆက်ခွင့်ပေးအံ့၊ ကျွန်ုပ်တို့က သူတို့ အပေါ်၌ လွှမ်းမိုးထားနိုင်သူများ ဖြစ်၏” ဟု ကြိမ်းဝါး၏။</p>
<p>၁၂၈။</p>	<p>قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾</p> <p>မူဆာက သူ့လူမျိုးတို့အား “ပရမတ်ဘုရားရှင်၌ ကူညီစောင့်မမှုကို ရှာမှီးလော့၊ သည်းခံပါရမိရှိကြလော့၊ ကေနပ်ပင် မြေကမ္ဘာသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အချုပ်အခြာ၌ ရှိ၏။ အရှင်သည် စံချိန်ပြည့်သော အမှုတော်ဆောင်များအား အမွေပေးတော်မူ၏။ ပန်းတိုင်သည် စည်းစောင့်သူတို့အတွက်သာ ဖြစ်၏” ဟု ဆိုသောအခါ။</p>
<p>၁၂၉။</p>	<p>قَالُوا أُودِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾</p> <p>သူတို့က “သင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ မရောက်လာမှီနှင့်၊ ရောက်လာပြီးနောက် နှိပ်စက် ခံနေရပါ၏။” ဟု ဆိုကြ၏။ သူက “ကံကြမ္မာရှင်သည် သင်တို့၏ ရန်သူများအား မကြာမှီ တိမ်ကောစေတော်မူ၍၊ သင်တို့ကို မြေကမ္ဘာ၏ ဆက်ခံ သူများဖြစ်စေလတ္တံ့။ သင်တို့ မည်သို့ ကျင့်ကြံသည်ကို စောင့်ကြည့်နေတော်မူလတ္တံ့၊” ဟု ဟောကြား၏။</p>
<p>၁၃၀။</p>	<p>وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾</p> <p>ငါသည် ဖာရီး၏အပေါင်းပါတို့အား ၎င်းတို့ သတိရစေအံ့ငှာ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း သစ်သီးဝလံများ ရှားပါးခြင်းဖြင့် သိမ်းဆီးတော်မူ၏။</p>
<p>၁၃၁။</p>	<p>فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾</p> <p>သူတို့အား သာယာမှု သက်ရောက်သော်၊ “ဤသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံပင်ဖြစ်၏။” ဟု ပြောဆိုကြ၍။ အကယ်၍ အကုသိုလ် ကျရောက်သော် မူဆာ၊ သူနှင့်အတူ ရှိသူများ၏ လာဘ်ပိတ်မှုဟု ကောက်ယူကြ၏။ မှတ်သားလော့ လာဘ်ပိတ်စေမှု အပေါင်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ထံမှ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အများစုသည် အသိမရှိကြချေ။</p>
<p>၁၃၂။</p>	<p>وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتَسْحَرْنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾</p> <p>ထို့အပြင် သူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့အား လှည့်စားရန် မည်သည့် နိမိတ်လက္ခဏာကို မဆို၊ သင် ဆောင်လာသော်လည်း၊ အသင့်အား ယုံကြည်မည် မဟုတ်ချေ။” ဟုဆိုကြ၏။</p>
<p>၁၃၃။</p>	<p>فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالِدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾</p> <p>★၂၄၉ သို့ဖြင့်၊ ငါသည် အဖြေမှန် နိမိတ်လက္ခဏာအဖြစ် သူတို့အပေါ်၌ လေပြင်းမုန်တိုင်း၊ ကျိုင်းကောင်များ၊ သန်းများ၊ ဖားပြုတ်များ၊ သွေးများကို စေပို့၏။ ★ သို့သော် သူတို့သည် မာန်တက်လျက် ဒုစရိုက်ပြုသည့် လူမျိုး ဖြစ်နေဆဲပင်။^{၂၄၅}</p>

(၄၃၅) **الطُّوفَانَ** တူဖန်း ဆိုသည်မှာ လူ အသေအပျောက်များသော တိုင်ဖုန်းမုန်တိုင်းကြီး ဖြစ်သည်။ **الْجَرَادَ** ဂျရားဒ် ဆိုသည်မှာ ကောက်ပဲ သီးနှံများကို ဖျက်ဆီးသည့် သီးနှံဖျက်ပိုးဖြစ်၍ **القُمَّلَ** ကွမ်မာလ် တွယ်ကပ်၍ သွေးစုတ်တတ်သည့် မှူး၊ သန်းကောင်များကို ဆိုလိုသည်။ **الضَّفَادِعَ** သွဖာဒါဒ် ဆိုသည်မှာ သောက်သုံးရေများကို ဖျက်ဆီးသည့် ဖားတစ်မျိုး ဖြစ်၍ သွေးဆိုသည်မှာ သတ္တဝါများ အသေဆိုးနှင့် သေရခြင်း ကို ဆိုလိုပေသည်။ ဤလက္ခဏာများအားလုံးသည် လူသားတို့၏ စည်းပျက်မှု၊ လောကစည်းကမ်းကို မလိုက်နာမှုများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့်

၁၃၄။	<p>وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾</p> <p>သူတို့အပေါ်၌ ဆိုးကျိုးဆက်သည် အတည်ဖြစ်သောအခါ “အို မူဆာ၊ သင်နှင့် ကတိရှိသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ကံကြမ္မာရှင်ထံ၌ ဆုတောင်းလော့၊ ဆိုးကျိုးဆက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ထံမှ ဖယ်ရှားပေးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်အား ယုံကြည်လျက်၊ သင်နှင့်အတူ ဂျူးလူမျိုးများကို စေလွှတ်ပေးပါမည်။” ဟု ပြောဆို၏။</p>
၁၃၅။	<p>فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ آجَلٍ هُمْ بِالْعُودِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿١٣٥﴾</p> <p>ဆိုးကျိုးဆက်ကို ကာလအတိုင်းအတာ တစ်ခု၌ သူတို့ထံမှ ဖယ်ရှားပေးသောအခါ အချိန်စေ့ရောက်သည်နှင့် သူတို့သည် ကတိဖျက်ကြကုန်၏။^{၁၃၅}</p>
၁၃၆။	<p>فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾</p> <p>သို့ဖြင့် ငါက သူတို့အား တန်ပြန်စေခဲ့သည်မှာ၊ သူတို့သည် ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို ငြင်းဆန်မှုကြောင့် သူတို့အား မြစ်ရေပြင်၌ နစ်စေခဲ့ပြီ။[*] သူတို့သည် မေ့လျော့နေသူများ ဖြစ်ကြ၏။</p>
၁၃၇။	<p>وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا رَبِّكَ الْخُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانِ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾</p> <p>ငါသည် အင်အားချိနဲ့ခဲ့သည့် သူတို့အား ထိုမြေ၏ နေထွက်ရာ နေဝင်ရာ ဒေသများကို အမွေပေးခဲ့ပြီ၊ ထိုမြေအား ကျက်သရေအဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံစေပြီ။ သူတို့၏ သည်းခံမှုများကြောင့် ဂျူးလူမျိုးများ အပေါ်၌ ကံကြမ္မာရှင်၏ တင့်တယ်သော ကတိဗျာဒိတ်တော်ကို ဖြည့်ဆီးပေးခဲ့ပြီ။ ဖာရိုးမင်းနှင့် သူ့လူမျိုးတို့၏ လက်မှုပညာများ၊ ရတိုက်ကြီးများကို လုံးဝ ပျက်သုဉ်းစေတော်မူပြီ။</p>
၁၃၈။	<p>وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾</p> <p>ငါက ဂျူးလူမျိုးတို့အား ပင်လယ်ဝကို ဖြတ်ကျော်စေ၍၊[*] ရုပ်ပွားဆင်းတုအား ပသသော လူမျိုးထံသို့ ရောက်စေသော အခါ “အို မူဆာ၊ ကျွန်ုပ်တို့အတွက်လည်း သူတို့၏ ကိုးကွယ်စရာကဲ့သို့ ကိုးကွယ်ရာတစ်ခု ပြုလုပ်ပေးပါ။” ဟု တောင်းဆို၏။ သူက ဟောပြောသည်မှာ “အသင်တို့သည် ပညာမဲ့သော လူမျိုးပင် ဖြစ်၏။-</p>
၁၃၉။	<p>إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾</p> <p>-ထိုသူတို့သည်ကား ပျက်သုဉ်းခြင်း၌ ပါဝင်နေသူများ ဖြစ်၏။ သူတို့၏ ပြုလုပ်မှုများမှာ အရာမထင်ချေ။”</p>
၁၄၀။	<p>قَالَ أَغْيَرَ اللَّهُ آبَعِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾</p> <p>သူက “သင်တို့အတွက် ပရမတ်ဘုရားရှင်မှအပ အခြား ဘုရားကို ရှာပေးရမည်လော၊ အရှင်သည် သင်တို့အား</p>

ဖြစ်ရပ်ဆိုးများ ဖြစ်ပေသည်။ ကျမ်းတော်တွင် လူသားတို့ စည်းမပျက်ဘဲ လူ့လက်ရာမပါဘဲ ဖြစ်လာရသော ဆိုးကျိုးဆက်ဟူ၍ ဖော်ပြပြောဆိုလေ့ မရှိချေ။ ဥပမာ အားဖြင့် အနုမြူ၊ ဗုံးအား လူ့စည်းကမ်းကို မလိုက်နာသည့် ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်း ပြုမည့်သူ၏ လက်ထဲတွင်ထား၍၊ ထိုလူမျိုးကပင် စည်းမပျက်လျက် ပရမ်းပတာ ပြုလုပ် လျှင် အနုမြူပိုး ပေါက်ကွဲသည့် ဒဏ်ကို သူတို့ကိုယ်တိုင် ခံရမည် ဖြစ်ပေသည်။ (၄၃၆) ဖာရိုးမင်း၏ တိုင်းသူပြည်သားများ အပေါ်သို့ ကျရောက်သော ဆိုးကျိုးဆက်များမှာ ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းဖြင့် ပုံဖော်မိသော “ဝုန်းကနဲ” ပေါ်လာပြီး၊ ကိုယ်တော်မူဆာက ဆုတောင်းလိုက်သော အခါတွင် “ဝုန်း ကနဲ” ပြန်ပျောက်သွားသည် မဟာတန်ခိုးတော်ကြီး မဟုတ်ပေ။ ထိုသို့ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင် တန်ခိုးများကိုလည်း ကျမ်းတော်တွင် မည်သည့် အခါတွင်မှ မဖော်ပြချေ။ ဆိုးကျိုးဆက်၊ ကောင်းကျိုးဆက်များ ဖြစ်ရန် ပြုလုပ်မှု၏ နောက် အချိန်တစ်ခု ရှိပေသည်။ အလားတူပင် ဆိုးကျိုးဆက်များအား ပြန်လည် ပြုပြင်၍ နဂိုမူလ အချေအနေသို့ ပြန်ရောက်ရန်လည်း အချိန်တစ်ခု ပေးဆပ်ရပေသည်။ ထိုအကြောင်းကို “ကာလအတိုင်းအတာ တစ်ခု၌” ဟူသော စကားက ခိုင်ခိုင်မာမာ ပြောဆိုပေသည်။

	လောကဓပ်သိမ်းထက် သိက္ခာပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။” ဟု ဆို၏။
၁၄၁။	<p>وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾</p> <p>ထို့ပြင် သင်တို့၏ သားယောက်ျားများကို သုတ်သင်ကာ၊ မိန်းကလေးများကိုသာ အသက်ဆက်ခွင့်ပေးသည့် ဖိရိုးမင်းဆက်၏ ဖိနှိပ်သော အကုသိုလ် ဝင့်ကြွေးမှ သင်တို့အား ငါ ကယ်နှုတ်ခဲ့ပြီ။ ထိုသို့ သင်တို့အား သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်မှ စမ်းသပ်မှုကြီး ရှိနေ၏။*</p>
၁၄၂။	<p>وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِئَمِّ مِيقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾</p> <p>ငါသည် မူဆာအား ညဉ့်ပေါင်းသုံးဆယ် အားထုတ်ခိုင်း၍၊ ထိုသို့ ဆယ်ညဉ့်ကို ထပ်ဖြည့်စေလျက် ကံကြမ္မာရှင်၏ သတ်မှတ်ကာလသည် ညဉ့်ပေါင်း လေးဆယ်ပြည့် ဖြစ်၏။* မူဆာက သူ့အစ်ကို ဟာရုန်အား “ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုး၌ သင်သည် ကျွန်ုပ် ကိုယ်စား ဖြစ်၏။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလော့။ အဖျက်ကောင်တို့၏ လမ်းစဉ်အား မလိုက်နာနှင့်၊” ဟု ဆို၏။</p>
၁၄၃။	<p>وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي الْجِبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجِبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فُلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾</p> <p>မူဆာသည် ငါ၏ သတ်မှတ်ချိန်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ၊ ကံကြမ္မာရှင်က သူ့အား ဗျာဒိတ်ခြွေ၏။ သူက “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်အား ကိုယ်ရုံပြတော်မူပါ။ အရှင့်အား ဖူးမျှော်လိုပါ၏။” ဟု ဆုပန်သော်၊ အရှင်က “ငါ့အား ရှုမြင်နိုင်သည် မဟုတ်၊ သို့ရာတွင် တောင်ဆီသို့ ကြည့်လော့၊ ၎င်းသည် ထိုနေရာ၌ တည်ရှိနေလျှင်၊ ငါ့အား ရှုမြင် နိုင်မည်၊” ဟု မိန့်၍၊ သူ၏ကံကြမ္မာရှင်သည် တောင်ပေါ်၌ ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေလျက်၊ ၎င်းအား ကြေမ့အောင် ပြုတော်မူ၏။ မူဆာသည်လည်း လဲကျ မိန်းမောသွား၍၊ သတိဝင်လာသောအခါ “အရှင်သည် အစွိန္တယျ ဖြစ်ပါ၏။ တပည့်တော်သည် အရှင့်ထံ၌ ခဝါချလျက် ဦးဦးဖျားဖျား သက်ဝင်ယုံကြည်ပါ၏။” ဟု ရင့်ကျူး၏။^{၁၃၇}</p>
၁၄၄။	<p>قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾</p> <p>အရှင်က “အ-မူဆာ၊ ငါသည် သင့်အား လူသားတို့ အပေါ်၌ ငါ၏ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်၊ ငါ့ ဗျာဒိတ်ဆောင်အဖြစ် ရွေးကောက်တော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ ချီးမြှင့်ရာအား အယူထားလော့၊ ကျေးဇူးသိတတ်သူတို့ အဖြစ်မှ ဖြစ်လော့။” ဟု မိန့်ခြွေ၏။</p>
၁၄၅။	<p>وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا أُخْدُودًا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾</p> <p>ငါသည် သူ့အဘို့ ခပ်သိမ်းကုန်၏ အဆုံးအမများနှင့် တစ်ခုချင်းစီအတွက် အသေးစိတ်ရှင်းလင်းချက်ကို ကျောက်ပြား၌</p>

(၄၃၇) ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကိုယ်ထည် အတ္တ သဏ္ဍာန်ဖြင့် တည်နေခြင်း မဟုတ်ချေ။ အရှင်သည် ဉာဏ်စဉ်တော်၏ ဖြစ်မြစ်၊ စကြာဝဠာများ၏ ကံကြမ္မာ၏ ဖြစ်မြစ် ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်မူဆာက ဖူးမျှော်ရန် ဆုတောင်းသည် ဆိုခြင်းမှ ၂:၅၅ တွင် ဖော်ပြသကဲ့သို့ သူ့လူမျိုးများမှ အကြီးအကဲများ၏ ဆန္ဒကို ပြုလည်တင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ “တောင်” ဆိုသည်မှာ မာနကြီးသော အတ္တကြီးသော မာပြင်းသည် နှလုံးသားပိုင်ရှင် လူသားများ၊ စစ်မင်းကြီးများကို ဆိုလိုကြောင်း ကျမ်းတော်တွင် မကြာခဏ ဖော်ပြပေသည်။ ထိုသူများပင် ပွင့်ပေါ်လာသော ခေါင်းဆောင်များကို လက်မခံသည့် တိုင် လောကဓမ္မ၏ အမှန်တရားပေါ်၌ ခေါင်းမာနိုင်စွမ်း မရှိကြောင်းကို မူဆာကိုယ်တိုင်တွေ့ရကြောင်းကို ပြန်လည် ထင်ယပ်စေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ အချင်းအရာကို မူဆာကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ရကြောင်း သုတ်တော် ၁၃၄ တွင် ဖော်ပြပြီး ဖြစ်ပေသည်။ လောက၏ အမှန်တရား ဓမ္မသည် တည်မြဲနေကြောင်း မူဆာကိုယ်တိုင်တိုင် ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံဖြင့် ပြန်လည်သုံးသပ် သိမြင်နိုင်ရန် သတိပြန်ဝင်စေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

	<p>ရေးမှတ်စေခဲ့ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းအား မြဲမြံစွာ စွဲမှတ်ထားလော့၊ ကောင်းခြင်းတရားများအား အယူထားရန် သင့်လူမျိုးအား ဟောပြောလော့၊ အသင်တို့အား ယုတ်မာသူတို့၏ ဗိမာန်အား ပြသတော်မူလတ္တံ့။</p>
၁၄၆။	<p>سَأَصْرَفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْعُغْيِ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ❖</p> <p>မြေကမ္ဘာ၌ သစ္စာမဲ့စွာဖြင့် မာန်မာနတက်နေသူတို့အား ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများမှ ဘက်လှည့်ထားတော်မူလတ္တံ့။ သူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာများကို တွေ့ရငြားလည်း၊ ထို၌ ယုံကြည်ကြမည် မဟုတ်ချေ။ ဖြောင့်မတ်သော လမ်းစဉ်အား တွေ့ရငြားလည်း ၎င်းကို လမ်းစဉ်အဖြစ် ယူမှတ်မည် မဟုတ်ချေ။ ကောက်ကျစ်သော လမ်းစဉ်ကို တွေ့ရသော် ၎င်းကိုသာ လမ်းစဉ်အဖြစ် ယူမှတ်ကြပေအံ့။ ဤသည်မှာ သူတို့သည် ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို ငြင်းဆန်မှု၊ ထို၌ မေ့လျော့နေသူများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ပင်တည်း။</p>
၁၄၇။	<p>وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ❖</p> <p>ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများ၊ နောင်ဘဝ၏ ဆုံးဆည်းရခြင်းများအား ငြင်းဆန်သူတို့၏ ကျင့်ကြံမှုများသည် အချိုးနီးပင် ဖြစ်၏။ မိမိတို့သည် ကျင့်ကြံခဲ့ခြင်း မရှိသည်ကို ခံစားခွင့် လိုချင်ကြသလော။</p>
၁၄၈။	<p>وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ❖</p> <p>မူဆာ၏ လူမျိုးများသည် သူ့နောက်ကွယ်တွင် သူတို့၏ လက်ဝတ်တန်ဆာများဖြင့် နွားငယ် သဏ္ဍာန်နှင့် ထိုမှ အသံ ထွက်ရန် လုပ်ယူကြ၏။ ၎င်းသည် သူတို့အား စကားလည်းမပြော၊ မည်သည့် လမ်းစဉ်ကိုမှလည်း ညွှန်ပြခြင်း မရှိသည်ကို မကြည့်မြင်ကြသလော။ ၎င်းအား အယူထားသူသည် အမိုက်စီးသူများပင် ဖြစ်၏။</p>
၁၄၉။	<p>وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَنْ نُنْجِيَ نَفْسًا مِنْ يَدَيْهِمْ وَلَا نَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ ❖</p> <p>သူတို့သည် စိတ်ပျက် လက်မှိုင်ချလျက်၊ လမ်းလွဲနေကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်သောအခါ၊ “ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ကရုဏာမသက်ခဲ့လျှင်၊ လွတ်ငြိမ်းခွင့်မပေးခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆုံးရှုံးသူများမှ ဖြစ်ရချေပြီ” ဟု ညည်းညူကြ၏။</p>
၁၅၀။	<p>وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَنْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعْفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ❖</p> <p>မူဆာသည် သူ၏လူမျိုးများထံသို့ ပြန်လာသောအခါ၊ ကရုဏာဒေါသထွက်လျက်^{၁၄၉} “ကျွန်ုပ်၏ နောက်ကွယ်၌ အလွန် ရုပ်ဆိုးခြင်းကို သင်တို့ စီရင်ခဲ့ပြီ။ ကံကြမ္မာရှင်၏ မိန့်ညွှန်မှုမရှိမှီ သင်တို့ စိတ်စောလှချေတကား၊” ဟု ဆို၍ ကျောက်စာကို ပြသ၏။ ထို့နောက် သူ့အစ်ကို၏ ဦးခေါင်းကို သူ့ထံသို့ ဆွဲလိုက်သော်၊^{၁၅၀} “အို- အမေ၏သား၊ ဤလူမျိုးသည် ကျွန်ုပ်အား ချိန်နှံ့သူဟု သတ်မှတ်လျက်၊ ကျွန်ုပ်အား သတ်ဖြတ်ရန် တက်ကဲပြုကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ အတိုက်အခံများ အား ရအောင် မပြုပါနှင့်၊ ကျွန်ုပ်အား အမိုက်စီးသော လူမျိုးများအနက်မှလည်း မပြုလုပ်ပါနှင့်” ဟု ဆို၏။</p>

(၄၃၈) **غَضْبَانَ أَسِفًا** ဂါတ်သွတ္တာန အ ဆေဖန် သည် ဂသ္မုတ အမျက်ဒေါသ၊ ကံသင့်စေသည် နှင့် အဆေဖန် စိတ်ပူပန်၊ စိုးရိမ်သည် ဟူသော ဝေါဟာရ နှစ်လုံးကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်း ဖြစ်၍ “ကရုဏာဒေါသ” ဟု ဘာသာပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
(၄၃၈★) ကိုယ်တော်မူဆာက ဟာရွန်အား ဦးခေါင်းကို ဆွဲသည် ဆိုခြင်းမှာ မုတ်ဆိတ်ကို ကိုင်၍ ဦးခေါင်းကို ဆွဲခြင်း ဖြစ်သည်။ ၂၀:၉၄။

၁၅၁။	<p>قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلَاخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾</p> <p>သူက “အို ကံကြမ္မာရှင်၊ တပည့်တော်နှင့် တပည့်တော်၏ အစ်ကိုအား လွတ်ငြိမ်းစေတော်မူပါ။ အရှင်၏ ကရုဏာ တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ အရှင်သည် ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူပါ၏။” ဟု ဆုပန်လေ၏။</p>
၁၅၂။	<p>إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيِّئًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾</p> <p>ကေန်ပင် နှားငယ်အား အယူထားသူတို့အား ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ ကံကြီးသင့်စေလတ္တံ့။ ဤလောကီဘဝ၌ ဂုဏ်သိမ် နိမ့်ပါးစေလတ္တံ့။ ဤသည် မုသားဝါဒီတို့အတွက် အကျိုးဆုလဒ်ပင် ဖြစ်၏။</p>
၁၅၃။	<p>وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَأَمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾</p> <p>မကောင်းမှုများကို ကျင့်ကြံသူတို့သည်၊ တဖန် ထိုနောက်တွင်မှ ချပါချလျက် သက်ဝင်ယုံကြည်အံ့။ ကေန်ပင် ကံကြမ္မာရှင်သည် ၎င်းနောက်တွင် လွတ်ငြိမ်းစေသောအရှင်၊ အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။</p>
၁၅၄။ ၇:၅၀	<p>وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾</p> <p>မူဆာသည် စိတ်ဒေါသ ပျယ်ပျောက်သွားသော အခါ၊ ကံကြမ္မာရှင်အား ရိုကျိုးသော သူတို့အတွက် လမ်းညွှန်နှင့် ကရုဏာတော်အား ကမည်းထိုးထားသော ကျောက်ပြားကို ယူသိမ်းလိုက်၏။</p>
၁၅၅။ ★၂:၅၅ ★၂:၂၀၄	<p>وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّاي أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيِّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾</p> <p>မူဆာသည် သူ့လူမျိုးမှ ယောက်ျားများ ခုနစ်ဆယ်ကို ငါ၏ ချိန်းချက်မှုအတွက် ရွေးချယ်၍၊ သူတို့အား ဝလျင်ကြီးဖြင့် သုတ်ယူသောအခါ၊* သူက “အို ကံကြမ္မာရှင်၊ အရှင်သည်သာ စံချိန်ပြည့်ခဲ့လျှင်* တပည့်တော်ကို ဖြစ်စေ၊ သူတို့ကို ဖြစ်စေ ယခင်ကပင် တိမ်ကောပျောက်ပြီး ဖြစ်စေလတ္တံ့။ တပည့်တော်တို့၏ အနက်မှ တုံးအသူများ၏ ကျင့် ကြံမှု ကြောင့် တပည့်တော်တို့အား တိမ်ကောစေမည်လော။ ယင်းသည် စံချိန်ပြည့်မှုအလျောက် လွဲမှားစေသော၊ စံချိန် ပြည့်မှုအလျောက် လမ်းညွှန်ပေးသော အရှင်၏ စမ်းသပ်မှုသာ ဖြစ်၏။ အရှင်သည် တပည့်တော်တို့၏ ကွပ်ကဲသူ ဖြစ် ပါ၏။ တပည့်တော်တို့အား လွတ်ငြိမ်းစေတော်မူပါ။ ကရုဏာသက်တော်မူပါ။ အရှင်သည် အကောင်းမြတ်ဆုံး လွတ် ငြိမ်းစေသော အရှင်ဖြစ်ပါ၏။-</p>
၁၅၆။ ★၂:၄၃	<p>وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا إِنِّيكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾</p> <p>-တပည့်တော်တို့အတွက် ဤဘဝ နောင်ဘဝတွင် သာယာဝပြောမှုကို ပြဌာန်းပေးတော်မူပါ။ တပည့်တော်တို့သည် အရှင်ထံသို့သာ ဦးညွတ်ခဲ့ပါပြီ” ဟု ဆုပန်သော်။ အရှင်က “ငါ၏ ဝဋ်ကြွေးဒဏ်ကို စံချိန်ပြည့်သူ အတွက်သာ သက် စေ၏။ ငါ၏ ကရုဏာတော်သည် ခပ်သိမ်းကုန်၌ လွှမ်းခြုံစေစားနေ၏။ ၎င်းအား စည်းစောင့်၍ လူမှုဖူလုံကြေး ပေးသူ တို့* အတွက် ပြဌာန်းထားတော်မူ၏။ သူတို့သည် ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများအား သက်ဝင်ယုံကြည်ကြ၏” ဟု မိန့် တော်မူ၏။</p>
၁၅၇။	<p>الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ</p>

	<p style="text-align: right;">هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٧﴾</p> <p>သူတို့၏ အပေါ်၌ ကုပ်ပိုးဖိစီး ခံထားရသည်များကို ဖယ်ရှားပေးသော၊ သန့်ပြန်သည့် အရာများကို တရားဝင်ပြုပေး၍၊ မသန့်ပြန်သည့် အရာများကို တရားမဝင်ပြုပေးသော၊ အပြစ်ဒုစရိုက်အား တားမြစ်ပိတ်ပင်သော၊ တရားမျှတစွာ မိန့်ကြောသော၊ သူတို့၌ရှိသည့် တိုရာဟ်နှင့် ဧဝံဂလိကျမ်းတွင် မှတ်တမ်းတင်ထားသော၊^{၄၅၆} စာပေသမားမဟုတ်^{၄၅၇} သတင်းတော်ဆောင် ဖြစ်သည့် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်အား လိုက်နာသည့်သူများ၊ သူ့အား ယုံကြည်သူများ၊ ကာကွယ်ပေးသူများ၊ ကူညီစောင့်ရှောက်သူများ၊ သူနှင့်အတူ ချမှတ်ပေးသည်မှ အလင်းတော်အား လိုက်နာသူများ၊ ထိုသူများသည် အောင်မြင်ပေါက်များသူများ ဖြစ်ရလတ္တံ့။</p>
၁၅၈။	<p style="text-align: center;">قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٦٨﴾</p> <p>ဟောလော့ “အို လူသားတို့ ကေနပ်ပင် ကျွန်ုပ်သည် အသင်တို့ အားလုံးအတွက် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ဖြစ်၏။ အရှင်သည် မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာ၏ အရှင်သခင် ဖြစ်၏။ အသက်ရှိစေသော၊ အသက်မဲ့စေသော ထိုအရှင်မှပင် အခြား ဘုရားဟူ၍ မရှိပြီ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် အရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်အား ယုံကြည်ကြလော့။ သူသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် အရှင်၏ မုက္ခပါတ်တော်အား ယုံကြည်သော စာပေသမား မဟုတ်သည့် သတင်းတော်ဆောင် ဖြစ်၏။ လမ်းညွှန်ရအံ့သောငှာ သူ့အား လိုက်နာကြလော့။”</p>
၁၅၉။	<p style="text-align: center;">وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿٦٩﴾</p> <p>မူဆာ၏ လူမျိုးတို့အနက် သစ္စာတရားဖြင့် လမ်းညွှန်ကြလျက်၊ သမာသမတ်ကျသော အသိုင်းအဝိုင်းသည် ရှိ၏။^{၄၅၈}</p>
၁၆၀။	<p style="text-align: center;">وَقَطَّعْنَا لَهُمُ عَشْرَةَ آسَابِطًا أَمَا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ ﴿٧٠﴾</p>

(၄၃၉) ဤသုတ်ဒေသနာတွင် ပြောဆိုသည့် သတင်းတော်ဆောင်၊ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်ဆိုသည်မှာ ကိုယ်တော်မူဟုမိအား ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကိုယ်တော် မူပိုင်ပိုင်အကြောင်းကို တိုရာဟ်ကျမ်းနှင့် ခရစ်ယာန်သမ္မာကျမ်းစာ၏ ခရစ်ဝင်ကျမ်းများဖြစ်သည့် ဧဝံဂလိကျမ်းတွင် မှတ်တမ်းတင် ထားပြီး ဖြစ်သည်ဟု ကုရ်အ်ကျမ်းတော်က အတိအကျ ဆိုပေသည်။ တိုရာဟ်ကျမ်းများကို စုစည်းထားသည့် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းနှင့် ဧဝံဂလိကျမ်းများ ပါဝင်သည့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းများကို သေချာစွာ လေ့လာကြည့်သောအခါ- တရားဟောရာကျမ်း ၁၈:၁၅-၁၈ တွင် ကိုယ်တော်မူဆာက ငါနှင့်တူသော ပရောဖက် တစ်ပါး ပွင့်ပေါ်မည်ဟု လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသစ် မသံ ၁၃:၃၁၊ ၂၁:၃၃-၃၄၊ မာကု ၁၂:၁-၁၁၊ လုကာ ၂၀:၉-၁၈၊ ယောဟန် ၁:၂၂၊ ၁၄:၁၆ နှင့် ၁၄:၂၆ တို့တွင် အတိအကျ ဟောထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

(၄၄၀) **الْأُمِّيُّ** အွမ်မီ ဆိုသော ဝေါဟာရအား ဆရာတော်ကြီးများက စာမတတ်သူဟု ဘာသာ ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ထိုစကားလုံးဖြင့် ဂျူးလူမျိုးများအား ရည်ညွှန်း၍ ၂:၇၈ တွင် ပြောခဲ့ပေသည်။ ထိုစကားလုံးသည် မိခင်ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည့် **အွမ်မုန်** မှ ဆင့်ပွားလာခြင်း ဖြစ်၍ မွေးရာပါ ဖြူစင်သန့်ရှင်းကြောင်းကို ဖော်ပြသည်ဟုလည်း ဆရာတော်အချို့က ဖွင့်ဆိုကြပေသည်။ ဤစကားလုံးဖြင့် ကိုယ်တော်မူဟုမိအား ဖော်ပြခြင်းမှာ ကိုယ်တော်သည် မည်သည့် ဒေသနာပေးများ၏ လောင်းရိပ်မိခြင်းမှ မဟုတ်ဘဲ၊ တပည့်ခံပညာသင်၍ ဉာဏ်စဉ်ကို ရရှိခြင်း မဟုတ်ကြောင်းကို တင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ အဓိက ဆိုလိုသည်မှာ ဤကျမ်းမြတ်ကုရ်အ်ကို ဆောင်လာသော ကိုယ်တော်သည် ကျမ်းတော်အား မိမိရရှိသော ဉာဏ်စဉ်တော်စစ်စစ်ဖြင့် ရွတ်အံ့ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို သက်သေဖြစ်စေရန် ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းကို ၆:၁၀၅ တွင်လည်း ကိုယ်တော်သည် ဖတ်ရှုလေ့လာထားသူ မဟုတ်ကြောင်း အတိအကျ ပြောထားပေသည်။ ၆:၂ တွင် စာပေသမားများ မဟုတ်သော၊ ကျမ်းစာ ဥပဒေ မရှိသေးသော အာရပ်များကိုလည်း **အွမ်မီ** ဟူ၍ ခေါ်ပေသည်။ ထိုအာရပ်များသည် စာပေလုံးဝ မတတ်သူများ မဟုတ်သောပေ။ ထိုခေတ် ထိုအခါ မတိုင်မှီကပင် အာရိဗီစာပေမှာ ထွန်းကားနေပြီး ဖြစ်ပေသည်။

(၄၄၁) ကိုယ်တော်မူဆာ၏ လူမျိုးဆိုသည်မှာ ဂျူးလူမျိုးများကို ဆိုလိုပေသည်။ ကျမ်းတော်တွင် အစ္စလာမ် မဟုတ်သောကြောင့် မည်သည့် လူမျိုးကိုမှ လူမျိုးတစ်မျိုးလုံး မကောင်းဟု မစွပ်စွဲပေ။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ အစ္စလာမ်များ အနေဖြင့်လည်း အာဏာပိုင်များနှင့် သွေးထိုးလှုံ့ဆော်သူများ၏ ပရောဂကို လိုက်လျက် ဂျူးလူမျိုးအားလုံးကို မကောင်းသောလူမျိုး၊ မုန်းစရာကောင်းသော လူမျိုး မေတ္တာထားရန် မလိုသော လူမျိုးဟု ကိုယ်နှုတ်နှလုံးမှ ပြစ်မှားမိလျှင် ထို သူသည် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အ်၏ ဤဥပဒေအား အကြီးအကျယ်စော်ကား သူသာဖြစ်ပေသည်။ လူမျိုးတိုင်းတွင် လူဆိုး လူကောင်းဟူ၍ ရှိနေသည့် ဓမ္မတာကို မမေ့လျော့ကြရန် ကျမ်းတော်က သတိပေးထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

<p>★ ၂၆၀ ★ ၂၅၇</p>	<p>وَالسَّوَىٰ كُلُّوًا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿</p> <p>ငါသည် သူတို့အား အသိုင်းအဝိုင်း အဖြစ် လူမျိုးနွယ် ဆယ့်နှစ်စု ခွဲခဲ့ပြီ။ သူ၏ လူမျိုးတို့က သောက်ရေရရန် တောင်းသောအခါ၊ ငါသည် မူဆာအား “သင်လက်ထောက်ကို ကျောက်တောင်သို့ စေလော့”^{၆၅} ဟု အာရုံဖြစ်စေ၏။ သို့ဖြင့် စိမ့်စမ်း ဆယ့်နှစ်သွယ် စီးဆင်း၍ လူစုကိုယ်စီ သောက်ရေရှိရာကို သိကြပြီ။ ငါသည် သင်တို့အား တိမ်သားဖြင့် အရိပ်ပေးတော်မူ၏။ သုခာနှင့် ငုံးငှက်တို့ကို ချပေးတော်မူ၏။^{၆၆} ငါပေးသည့် ရိက္ခာများမှ စင်ကြယ်ရာကို စားသုံးကြလော့၊ ငါက သင်တို့အား အမိုက်သင့်စေသည် မဟုတ်၊ သို့ရာတွင် သူတို့စရိုက်ကို သူတို့ကသာ အမိုက်သင့်စေကြပြီ။</p>
<p>၁၆၁။</p> <p>★ ၂၅၈</p>	<p>وَإِذ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةً وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿</p> <p>သူတို့အား “ဤအရပ်၌ အချေချ၍၊ ဆန္ဒအလျောက် နေရာတိုင်း၌ စားသုံးလော့၊ မမေ့မှားရန် ခွင့်ပန်လော့၊ တံခါးပေါက်၌ ဦးချလျက် ဝင်ကြလော့၊ ငါသည် သင်တို့အား အမှားများမှ လွတ်ငြိမ်းစေမည်၊ ကောင်းမွန်သူများအား တိုးပွားစေမည်” ဟု မိန့်မြွက်၏။^{၆၇}</p>
<p>၁၆၂။</p> <p>★ ၂၅၉</p>	<p>فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿</p> <p>သို့သော် ထိုအမိုက်ကောင်းများသည် သူတို့အား မိန့်ဆိုခဲ့သည်ကို လွှဲပြောင်း ပြောဆိုကြ၏။ ငါသည် ထိုသူများ၏ အပေါ်သို့ သူတို့၏ အမိုက်စီးမှုများကြောင့် ကောင်းကင်ယံမှ ဆိုးကျိုးဆက်ကို စေပို့တော်မူ၏။^{၆၈}</p>
<p>၁၆၃။</p>	<p>وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿</p> <p>သူတို့အား ပင်လယ်ဝကမ်းနားရှိ အရပ်ဒေသတစ်ခုအား စောကြောစေလော့။ သီတင်းနေ့တွင် သူတို့သည် ငါးများ ပေါ်ပေါက် ရောက်လာအခါ ထိုသီတင်းနေ့၏ ဥပဒေအား စည်းဖျက်ကြ၏။ သတင်းနေ့မဟုတ်သော နေ့များတွင် ၎င်းတို့ ရောက်လာခြင်း မရှိချေ။ သူတို့၏ ယုတ်မာမှုများအတွက် သူတို့အား စမ်းသပ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။^{၆၉}</p>
<p>၁၆၄။</p>	<p>وَإِذ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا لَّهُم مَّهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِيَّايَ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿</p> <p>သူတို့မှ အသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုက “ပရမတ်ဘုရားရှင်က တိမ်ကောစေမည့်၊ သို့မဟုတ် ပြင်းထန်သော ဝင့်ကြွေးဖြင့် ဝင့်သင့်စေမည့် လူမျိုးအား အဘယ်ကြောင့် ဆုံးမနေကြသနည်း” ဟု ဆိုသော်၊ သူတို့က “သူတို့သည် စည်းစောင့်သူများ ဖြစ်အံ့ငှာ ကံကြမ္မာရှင်၏ထံသို့ ဦးလှည့်ရန် သတိပေးခြင်း ဖြစ်၏” ဟု ပြန်ပြောကြ၏။</p>
<p>၁၆၅။</p>	<p>فَلَمَّا نَسُوا مَا دُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَّيْسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿</p> <p>သူတို့အား သတိပေးသည်ကို မေ့လျော့နေစဉ်၊ အကုသိုလ်များကို တားမြစ်သော သူတို့အား ငါသည် ကယ်နှုတ်၍၊</p>

(၄၄၂) ဤသုတ်တော်သည် ကိုယ်တော်မူဆာ၏ နောက်လိုက်များမှ လူတစ်စု၏ စည်းဖောက်မှုကို တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကိုယ်တော်၏ နောက်လိုက် ရေဝတီဘာသာဝင်များအား သီတင်းဥပုသ်နေ့ ဖြစ်သော စနေနေ့တွင် သားငါးဖမ်းဆီးခြင်းကို တားမြစ်ထားပေသည်။ သို့သော် ပင်လယ် ကမ်းခြေရှိ “လေယ” မြို့နေလူများသည် ဝိနည်းရှောင်သော အနေဖြင့် စနေနေ့ရောက်တွင် ပေါ်လာသော ငါးများကို တာတမံလုပ် ပိတ်ထားလျက် နောက်နေ့ တနင်္ဂနွေနေ့တွင်မှ ဖမ်းဆီးသည့် ဖြစ်ရပ်ကို ပြန်လည် သတိရစေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ သတိပေးပေးသော အကြောင်းမှာ လိုက်နာရန် ချမှတ် ထားသော စည်းမျဉ်း ဥပဒေအား မည်သည့်နည်းနှင့်မှ ဝိနည်းရှောင် လိမ့်ညာခြင်း မရှိဘဲ တည့်မတ် တည်ကြည်စွာ လိုက်နာဆောင်သော သူများသည်သာ ဖြူစင်ရိုးသားသူများ ဖြစ်ကြောင်းကို သတိပေးရန် ဖြစ်ပေသည်။ စည်းကမ်း ချိုးဖောက်သော နောက်လိုက်များသည် စိတ်မငြိမ်သော မျောက်များ ဖြစ်သည်ဟု ၂:၆၅-၆၆ တွင်လည်း ဖော်ပြပေသည်။

	အမိုက်စီးသူတို့အား သူတို့၏ ယုတ်မာမှုများအတွက် ပြင်းပြသော ဝင့်ကြေးကို သင့်စေတော်မူ၏။
၁၆၆။ ★ ၂၆၅	<p style="text-align: center;">فَمَا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ❖</p> <p>သူတို့အား တားမြစ်သည်တို့အား စည်းဖျက်ကြသောအခါ၊ ငါက သူတို့အား “သင်တို့သည် မသတိဘွယ် မျောက်များ ဖြစ်ကြကုန်လော့” ဟု မိန့်လေ၏။^{၁၆၆}</p>
၁၆၇။	<p style="text-align: center;">وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ❖</p> <p>ကံကြမ္မာရှင်သည် “သူတို့အပေါ်၌ ရပ်တည်မြဲမြံသောနေ့ထိတိုင်၊ သူတို့အား ဖိနှိပ်သော အကုသိုလ် ဝင့်ကြေးဖြင့် နှိပ်စက်သော သူတို့ကို ပေါ်ပေါက်စေတော်မူအံ့” ဟု ကြေငြာ၏။ ဧကန်ပင် ကံကြမ္မာရှင်သည် ချက်ချင်းလက်ငင်း တုံ့ပြန်တော် မူ၏။ ဧကန်ပင် အရှင်မြတ်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသောအရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။</p>
၁၆၈။	<p style="text-align: center;">وَقَطَعْنَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَمَمَا مَنَّهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَاَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ❖</p> <p>ငါသည် မြေကမ္ဘာ၌ သူတို့အနက် ပြုပြင်သူများနှင့် ထိုမှပင် အတိုက်အခံအုပ်စု အဖြစ် သူတို့ကို အသိုင်းအဝိုင်းများ ခွဲတော်မူ၍၊ သူတို့သည် ဦးလှည့်စေအံ့မှာ သန့်ပြန့်ကောင်းမွန်မှု၊ မသန့်ရှင်းမှုများဖြင့် စူးစမ်းတော်မူ၏။</p>
၁၆၉။	<p style="text-align: center;">فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْأُخْرَى حَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّفَقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ❖</p> <p>တဖန် သူတို့၏နောက် သူတို့အား ဆက်ခံသူတို့ကို ဆက်ခံစေ၏။ ကျမ်းတော်ကို အမွေရစေသော်လည်း ဤလောကီဘဝ၏ ပစ္စည်းကို စွဲမက်ယူကြလျက် “ကျွန်ုပ်တို့အား ကျွတ်လွတ်စေမည်ပင်” ဟု ပြောကြသေး၏။ အကယ်၍ သူတို့အား ထိုပစ္စည်းကဲ့သို့ အရာအား ပေးအပ်လျှင် ၎င်းကို သူတို့ ယူကြမည်ပင်။ ကျမ်းတော်တွင် ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မှန်ကန်သည်ကိုသာ ပြောဆိုပါမည်ဟူသော သူတို့ထံမှ ယူခဲ့သည့် ကတိကဝတ်သည် ရှိနေသည်သာမက ထို၌ပါဝင်သည်ကို သူတို့ကိုယ်တိုင် လေ့လာပြီး ဖြစ်၏။ စည်းစောင့်သူများအတွက် နောင်ဘဝ ဗိမာန်သည် ကောင်းမြတ်သည်ဟု သူတို့တွင် အတွေးအခေါ် မရှိကြသလော။</p>
၁၇၀။	<p style="text-align: center;">وَالَّذِينَ يُمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصَلِّينَ ❖</p> <p>ကျမ်းတော်၌ တည်ကြည်မြဲမြံလျက် မေတ္တာဓိဋ္ဌာန် စွဲမြဲသောသူတို့၊ ဧကန်ပင် ငါသည် ပြုပြင်သူတို့၏ အကျိုးကို အချိုးနီး ဖြစ်စေတော် မမူချေ။</p>
၁၇၁။	<p style="text-align: center;">وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ❖</p> <p>ငါသည် သူတို့အပေါ်၌ အရိပ်စီးစေရန် တောင်အား ယိမ်းထိုးစေသော် ၎င်းသည် သူတို့အပေါ်သို့ ပြိုကျလိမ့်မည် ဟု သူတို့ ထင်မှတ်၏။ အသင်တို့အား ငါအရှင် ချီးမြှင့်ရာ၌ ခိုင်မာစွာ မှတ်ယူကြလော့၊ စည်းစောင့်သူများ ဖြစ်အံ့မှာ ထို၌ သတိတရ ရှိကြလော့။^{၁၇၁}</p>

(၄၄၃) ဤသုတ်တော်တွင်ဖော်ပြသော တောင်ပြိုကျမည်ဟု သူတို့ထင်မြင်ခြင်းမှာ သုတ်တော် ၁၅၅ ပါ သူတို့မှ လူကြီးများအား အာဏာထိပါးခြင်း လျှင်လျှင်သော အခါ ခံစားစေသော ခံစားချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

၁၇၂။	<p>وَأَذِ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿۱۷۲﴾</p> <p>ကံကြမ္မာရှင်သည် အာဒံ၏ သားမြေးတို့အား သူတို့၏ ကျောကုန်းများနှင့် သူတို့၏ မျိုးဆက်များမှ ထုတ်ယူလျက်၊ ရပ်တည်မြဲမြံသောနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် ဤသည်တို့အတွက် သက်သေများ မဟုတ်ပါဟု မပြောနိုင်ရန်၊ အမှန်မှာ တပည့်တော်တို့ ကိုယ်တိုင် သက်သေများ ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြောစေရန်၊ “ငါသည် သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင် မဟုတ်တုံလော့”ဟု သူတို့၏ ဥာဏ်အတွက် သူတို့အား သက်သေထားခဲ့ပြီ။</p>
၁၇၃။	<p>أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۱۷۳﴾</p> <p>သို့မဟုတ်က “တပည့်တော်တို့၏ မိရိုးဖလာသည်လည်း ယခင်ကပင် ရောပြွန်းကိုးကွယ်ခဲ့သည်သာ ဖြစ်၏။ တပည့်တော်တို့သည် သူတို့၏နောက်မှ သားစဉ်မြေးဆက်များသာ ဖြစ်ပါ၏။ အချိုးနီးပြုခဲ့သော သူများ၏ ကျင့်ကြံမှုကြောင့် တပည့်တော်တို့အား တိမ်ကောပျက်သုဉ်းစေမည်လော့”ဟု လျှောက်တင်ကြလတ္တံ့။^{၆၆၆}</p>
၁၇၄။	<p>وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۱۷۴﴾</p> <p>ဤနည်းအတိုင်းပင်၊ သူတို့ ဦးလှည့်စေအံ့မှာ သုတ်ဒေသနာတော်များကို အသေးစိတ်ရှင်းလင်းပေးတော်မူ၏။</p>
၁၇၅။	<p>وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿۱۷۵﴾</p> <p>ငါ၏ နိမိတ်လက္ခဏာတော်အား ချီးမြှင့်ပေးသော်လည်း သူ့ကိုယ်သူ ထိုမှ နောက်ဆုတ်၍ မကောင်းဆိုးဝါးအား လိုက်နာလျက် ပျက်သုဉ်းသူတို့၌ ဖြစ်သွားရသော သူ၏ သတင်းအား အသင် ဖတ်ပြလော့။</p>
၁၇၆။	<p>وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ يَتَرَكَهٗ يَلْهَثُ ذَٰلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۷۶﴾</p> <p>ငါ၏ စံချိန်ပြည့်လျှင် သူ့အား ထို၌ မြှောက်စားပြီးလေလတ္တံ့။ သို့သော် သူသည် မြေကြီးကိုသာ တွယ်ကပ်လျက် စိတ်အလိုကို လိုက်သောသူ၏ ပမာသည် သင်က တိုက်ခိုက်လျှင်လည်း ဟဲထိုး လျှာထုတ်နေသော၊ ချန်ထားလျှင်လည်း ဟဲထိုး လျှာထုတ်နေသော ခွေး၏ ဥပမာကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများအား ငြင်းဆန်သော သူတို့၏ ဥပမာသည် ဤသို့ပင် ဖြစ်၏။ သူတို့ ပြန်လည်စိစစ်အံ့မှာ ဇာတ်ကြောင်းအား ပြန်လည် တင်ပြလော့။</p>
၁၇၇။	<p>سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ ﴿۱۷۷﴾</p> <p>ငါ၏ သုတ္တန်များအား ငြင်းဆန်သော၊ မိမိစရိုက်ကို မိမိအမိုက်စီးသော သူတို့၏ ဥပမာသည် အကုသိုလ် ပင်ဖြစ်၏။</p>
၁၇၈။	<p>مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۷۸﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်က လမ်းညွှန်သော သူသည်၊ လမ်းမှန်ရသူ ဖြစ်၏။ အပါယ်၌ ရှိနေစေသောသူ၊ ထိုသူတို့သည် ဆုံးရှုံးရသူများဖြစ်၏။</p>

(၄၄၄) ဤသုတ်တော် နှစ်ပါးဖြစ်သော ၁၇၃ နှင့် ၁၇၄ သည်- လူသားတို့၏ ကမ္ဘာဦး မိဘနှစ်ပါး ဖြစ်သည့် အာဒံနှင့် ဧဝ တို့ ကျူးလွန်ခဲ့သည့် အကုသိုလ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လူသား အပေါင်းက ဆပ်ရမည်၊ သို့မှသာ နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ ပြန်လည်ရောက်နိုင်မည် ဟူသည့် မရေမရာသော ပုံပြင် ယုံကြည်ချက်များကို အပြီးသတ် ပါယ်ချပေးထားပေသည်။ လူတိုင်းသည် မိမိပြုကျင့်သည်ကိုသာ မိမိ ခံစား စံစားရမည် ဖြစ်ပေသည်။ အရာရာအား မိရိုးဖလာ၌ ထိုးချ၍ မရချေ။ အထူးသဖြင့် သုတ်တော် ၁၇၄ တွင် မိရိုးဖလာက မှားခဲ့သောကြောင့် တပည့်တော်တို့ မှားရခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဟူသည့် အတွေးအခေါ်အား မျိုးဆက်သစ်များ မခံယူမိစေရန် သွန်သင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ မိရိုးဖလာ လမ်းစဉ်သည် လက်တွေ့ ဘဝနှင့် မကိုက်ညီတော့လျှင် ပြောရ ဆိုရ တွေးခေါ် ပြုပြင်ရမည်ပင်။ သို့မဟုတ်က အချိုးနီးပြုခဲ့သော သူများ၏ ကျင့်ကြံမှုကြောင့် မျိုးဆက် တိမ်ကော ပပျောက်မည့် အဖြစ်သို့ ကြုံမည်မှာ မုချ မလွှဲပင်။

<p>၁၇၉။</p> <p>★၆:၁၀၀</p>	<p>وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿</p> <p>ကောန်ပင် ငါသည် များစွာသော ပုတုဇဉ်နှင့် လူသားတို့အတွက်* ငရဲကို ပြုပြင်စီရင်ခဲ့၏။ သူတို့၌ နှလုံးသား ရှိ၏။ ၎င်းဖြင့် ခံစားနားလည်မှုမရှိ။ သူတို့၌ မျက်လုံးများရှိ၏။ ၎င်းဖြင့် သိမြင်စူးစမ်းမှုမရှိ။ သူတို့၌ နားများရှိ၏။ ၎င်းဖြင့် ကြားနာမှတ်သားမှုမရှိ ကြချေ။ ထိုသူများသည် တိရိစ္ဆာန်များကဲ့သို့ဖြစ်၍ ထိုထက်ပင် လွဲမှားနေကြ၏။ ထိုသူများသည်ကား မေ့လျော့နေသူများ ဖြစ်ကြ၏။</p>
<p>၁၈၀။</p>	<p>وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْرَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်အတွက် အလွန် သပ္ပာယ်သော ဂုဏ်တော်များ ရှိ၏။ ၎င်းတို့အားဖြင့် တသဆုတောင်းကြလော့။ အရှင်၏ ဂုဏ်တော်များအား ပြစ်မှားမှုမှ ကြည်ရှောင်ကြလော့။ ကျင့်ကြံလေသမျှအတွက် အကျိုးရလဒ်များ ရှိနေ၏။</p>
<p>၁၈၁။</p>	<p>وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿</p> <p>ငါ ဖြစ်တည်ပေးသည့် အသိုင်းအဝိုင်းများတွင် အမှန်တရားအား လမ်းညွှန်လျက် ၎င်း၌ သမာသမတ်ကျသူတို့ ရှိ၏။</p>
<p>၁၈၂။</p>	<p>وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿</p> <p>ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများအား ငြင်းဆန်သောသူများကို သူတို့မသိသော နေရာဘက်သို့ ဆွဲငင်အား ရှိနေ၏။</p>
<p>၁၈၃။</p>	<p>وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿</p> <p>သူတို့အတွက် အချိန်ပေးထား၏။ ကောန်ပင် ငါ၏ နည်းဗျူဟာသည် ထိရောက်မှုရှိလှပေ၏။</p>
<p>၁၈၄။</p> <p>ကိုယ် တော်</p>	<p>أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿</p> <p>သူတို့၏ အဖော်သည် ဂနာမငြိမ်သူ မဟုတ်ကြောင်း သူသည် ထင်ရှားစွာ သတိပေးသူဖြစ်ကြောင်း စိစစ်သုံးသပ်မိခြင်း မရှိသလော။</p>
<p>၁၈၅။</p> <p>★ကုရ်အံ ★ဟဒီးဆ်</p>	<p>أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿</p> <p>မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာ၏ အာဏာစက်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဖြစ်တည်ပေးသမျှသော အရာအားလုံးနှင့်၊ သူတို့၏ အချိန်ကာလသည် နီးကပ်လာနေကောင်း၏ ဟူသည်ကို၊ မဆင်ခြင်မိကြသလော။ ဤသည်* ၏နောက် မည့်သည့် မှတ်တမ်းအား* သက်ဝင်ယုံကြည် ကြမည်နည်း။</p>
<p>၁၈၆။</p>	<p>مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်က အပါယံ၌ထားသော သူအတွက် လမ်းညွှန်မည့်သူ မရှိချေ။ သူတို့အား အကန်းလမ်းပျောက် ပစ်ထားတော်မူ၏။</p>
<p>၁၈၇။</p>	<p>يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ كَافٍ عَلَيْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنِ أَكْثَرَ</p>

	<p style="text-align: right;">النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١﴾</p> <p>နေရာယူတိုက်စားသွားသည့် အချိန်နာရီ^{၄၅} အကြောင်း မေးမြန်းသူတို့အား၊ ဟောလော့၊ “၎င်းအား သိခြင်း ပညာသည် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံ၌သာ ရှိ၏။ အရှင်မှအပ အချိန်ကျရောက်လျှင် ၎င်းအား ထင်ခြားစေနိုင်သူ ဟူ၍ မရှိ။ မိုးများနှင့် မြေ၌ ၎င်းသည် အလွန်အရေးပါလတ္တံ့။ သင်တို့ထံသို့ ရုတ်တရက် ဆိုက်ရောက်လာလိမ့်မည်။” သင့်အား ၎င်း၌ စူးစမ်းထားသူအဖြစ်^{၄၆} မေးလာသူတို့၌အား ဟောလော့ “ထိုအရာအား သိခြင်းပညာမှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံ၌သာ ရှိ၏။ သို့ရာတွင် လူသားအများစုသည် သိကြသည် မဟုတ်ချေ။”</p>
၁၈၈။	<p style="text-align: center;">قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢﴾</p> <p>ဟောလော့ “ကျွန်ုပ်သည် ပရမတ်ဘုရားရှင် စံချိန်ပြည့်စေသည်မှအပ ကျွန်ုပ်၏စရိုက်အတွက် ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးကိုပင် အစိုးရခြင်း မရှိချေ။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်သည် မျက်ကွယ်များကို သိနိုင်ခဲ့လျှင် အကောင်းပေါင်းများစွာကို ရယူပြီး ဖြစ်၍၊ ကျွန်ုပ်၌ အကုသိုလ်ဖိစီးခြင်းဟူ၍ ရှိမည် မဟုတ်ချေ။ ဧကန်ပင် ကျွန်ုပ်သည် သက်ဝင်ယုံကြည်သူများ အတွက် သတိပေးသူ သတင်းကောင်းပါးသူ မျှသာ ဖြစ်၏။”^{၄၇}</p>
၁၈၉။	<p style="text-align: center;">هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلًا خَفِيًّا فَهَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَتَقَلَّتْ دَعَا اللَّهَ رَبِّهَا لَنْ أَدِينًا صَالِحًا لَنُكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٣﴾</p> <p>^{၄၈} အရှင်သည် သင်တို့အား ဉာဉ်စရိုက် တစ်မျိုးထဲမှ ဖြစ်တည်စေ၏။[*] သူသည် သူမအား တိမ်းညွတ်စေရန် ပေါင်းဖော်ကြင်ဘက်ကို စီမံတော်မူ၏။ သူသည် သူမအား ဖုံးလွှမ်းသောအခါ သူမသည် ပေါ့ပါးသော ကိုယ်ဝန်ကို ဆောင်လျက် သွားလာ လှုပ်ရှား၏။ ရင့်လေးလာသော် ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံ၌ “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့အား ပြုပြင်ပြောင်းလဲသူကို[*] ပေးအပ်လေလျှင် တပည့်တော်တို့သည် ကျေးဇူးသိတတ်သူများမှ ဖြစ်ရပါမည်။”ဟု ဆုပန်၏။^{၄၉}</p>
၁၉၀။	<p style="text-align: center;">فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيهَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤﴾</p> <p>သို့သော် ငါသည် သူတို့အား ပြုပြင်သူအား ပေးသောအခါ၊ ငါ ချီးမြှင့်သော အရာနှင့် ငါ့အား ရောပြွန်းကိုးကွယ်ကြ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူတို့ ရောပြွန်းကိုးကွယ်သော အရာထက် သာလွန်မြင့်မြတ်တော်မူ၏။^{၅၀}</p>
၁၉၁။	<p style="text-align: center;">أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِفُونَ ﴿٥﴾</p>

(၄၄၅) စာအာတီ အိုင်းယာန မှတ်တမ်း လွှမ်းခြုံနေရာယူသွားသော အချိန်နာရီဟု ဖြစ်ပေသည်။ ဆရာတော်ကြီးများက အရာရာ ချုပ်ငြိမ်းသွားသော ကေယာမတ်နေ့ ကျရောက်သော အချိန်ဟု ဘာသာ ပြန်ဆိုကြပေသည်။ လောကဓပ်သိမ်းသည် အမြဲတမ်း အနာဂတ်သို့ ရွှေ့နေသော အချိန်ကို ဆိုလိုပေသည်။ ထိုအချိန်သည် လောကအပေါင်းအား အတိတ်ကို ပြန်လည် ရယူနိုင်ခွင့် မရှိတော့ချေ။

(၄၄၆) ကိုယ်တော်မူဟုမ္မဒ်က ကုန်ဆုံးသွားသော အချိန်အား ပြန်မရနိုင်တော့ကြောင်း လူ့ဘဝအား တန်ဖိုးရှိရှိသုံးရန် အစဉ် ဟောပြောသောကြောင့် အနာဂတ်ကို သို့မဟုတ် ကံအကျိုးခံစားရမည့် အချိန်ကို လူသားများအတွက် အလျှင်စလို ရောက်စေလိုသူဟု ထင်မှတ်စွပ်စွဲခြင်း ဖြစ်သည်။

(၄၄၇) ကိုယ်တော် မူဟုမ္မဒ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး တည်ဆောက်မှု မရှိသော ပကတိဖြူစင်သော ခေါင်းဆောင်ကောင်း တစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် မဟာတန်ခိုးတော်ရှင်ကြီး မဟုတ်ကြောင်းကို ရိုးသားပွင့်လင်းစွာပင် ဤသုတ်တော်၌ ဆိုထားပေသည်။ ကောင်းမှုဆောင်သူများ အောင်မြင်ရမည် ဖြစ်ပြီး၊ မသူတော်များ ရှုံးနိမ့်ရမည်ကို အသိပေးဟောပြောသူသာ ဖြစ်ပေသည်။ သူကိုယ်တိုင် ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ဖြစ်လျက် ဥပဒေသည် သူ့ အပေါ်၌ ဖြစ်ကြောင်းကို ဤသုတ်တော်က သွန်သင်ပေသည်။

(၄၄၈) ဤသုတ်တော်သည် ဖိုမ ပေါင်းသင်းခြင်း မရှိဘဲ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သားမွေးခြင်း မရှိသော လောက ဓမ္မကို အတိအကျ ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အာဒံ သည်လည်းကောင်း၊ ယေရှုသည်လည်းကောင်း အခြား မည်သူမဆို မိဘ မရှိဘဲ လူဖြစ်လာရသည် ဆိုသည့် ဒဏ္ဍာရီအား ကျမ်းမြတ် ကုန်အံက လုံးဝ လက်မခံချေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်မှု စီးကြောင်းထဲ၌ ဒဏ္ဍာရီများ ကင်းရှင်းရန် လွန်စွာ အရေးကြီးပေသည်။

(၄၄၉) ဆွာလေဟ် ဆိုသည်မှာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲသူ ဟု ဖြစ်သည်။ သာမန် လူသားတို့၏ သဘာဝသည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုကို လိုက်တတ်၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲသူ သို့မဟုတ် အချို့ သူတော်စင် (ဆွာလေဟ်) များကို ဘုရားနှင့် တစ်ဝိုင်းတည်းထားလျက် ကိုးကွယ်လေ့ ရှိတတ်ပေသည်။ ထိုအလေ့အထသည် မှားယွင်းသော အလေ့အထ ဖြစ်ကြောင်းကို ကျမ်းတော်က သွန်သင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

	တစ်စုံတစ်ရာကိုမှ ဖြစ်တည်နိုင်ခြင်း မရှိ၊ ဖြစ်တည်ခံဖြစ်သော အရာများကို ရောပြုန်းကိုးကွယ်ကြကုန်သလော။
၁၉၂။	<p>وَلَا يَسْتَبِيغُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾</p> <p>၎င်းတို့သည် ကူညီနိုင်သော စွမ်းအားမရှိကြ၊ မိမိဥာဏ်ကိုပင် မိမိ ကူညီနိုင်ခြင်း မရှိချေ။</p>
၁၉၃။	<p>وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيَكُمْ أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾</p> <p>၎င်းတို့အား လမ်းညွှန်မှုဆိုသို့ ဖိတ်ခေါ်သောအခါ၊ သင်တို့အား မလိုက်နာကြချေ။ သူတို့အား ဖိတ်ခေါ်သည် ဖြစ်စေ ဘာသိဘာသာနေသည် ဖြစ်စေ ထူးခြားမှု မရှိချေ။</p>
၁၉၄။	<p>إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾</p> <p>သင်တို့က ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် တူပလျက် ချည်းကပ်ဆုတောင်းနေကြသော သူများသည် သင်တို့ကဲ့သို့ အမှုဆောင် များသာလျှင် ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ပြောဆိုမှုနှင့်သူများ ဖြစ်ကြလျှင် သူတို့၌ ဆုတောင်း၍၊ သူတို့အား ပြန်လည် ဖြေကြားစေလော့။</p>
၁၉၅။	<p>أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبِطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ ﴿١٩٥﴾</p> <p>بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ ﴿١٩٥﴾</p> <p>သူတို့၌ လမ်းလျှောက်နိုင်ရန် ခြေများရှိကြသလော။ သို့မဟုတ် ကိုင်တွယ်နိုင်ရန် လက်များရှိကြသလော။ သို့မဟုတ် သိမြင်စူးစမ်းနိုင်ရန် မျက်လုံးများ ရှိကြသလော။ သို့မဟုတ် ကြားနာမှတ်သားနိုင်ရန် နားများရှိကြသလော။ ဟော လော့ “သင်တို့၏ ရောပြုန်းကိုးကွယ်ရာများ၌ ဆုတောင်းကြလော့၊ ငါ့အား စောင့်ကြည့်နေခွင့် မရှိစေဘဲ တော်လှန် ပုန်ကန်ကြလော့။”</p>
၁၉၆။	<p>إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾</p> <p>ကျမ်းတော်ကို ချမှတ်ပေးသော အရှင်- ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျွန်ုပ်၏ ကွပ်ကဲသူဖြစ်၏။ အရှင်သည် ပြုပြင်သူ တို့အား ကွပ်ကဲစောင့်ရှောက်သူ စင်စစ်ဖြစ်၏။</p>
၁၉၇။	<p>وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَبِيغُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾</p> <p>အရှင်အား ဂုဏ်ပြိုင်တူသော ဆုတောင်းခံများသည်ကား အသင်တို့အား ကူညီနိုင်သည့် စွမ်းအား မရှိချေ။ သူတို့ စရိုက်ကိုလည်း သူတို့ မကူညီနိုင်ကြချေ။</p>
၁၉၈။	<p>وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾</p> <p>အကယ်၍ အသင်တို့က လမ်းညွှန်မှုနှင့်သို့ ဖိတ်ခေါ်လျှင်လည်း ကြားနိုင်ကြသည် မဟုတ်ချေ။ သူတို့က အသင့်အား ကြည့်နေသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း မြင်နိုင်ကြသည် မဟုတ်ချေ။</p>
၁၉၉။	<p>خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾</p> <p>ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို လက်ကိုင်ထားလျက် မျှတမှုကို မိန့်ခြေလျက် နေလော့၊ ပညာမဲ့တို့အား ဥပက္ခာပြုထားလော့။</p>
၂၀၀။	<p>وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾</p> <p>မကောင်းဆိုးဝါး၏* အကြံဆိုးသည် သင့်အား ထိခိုက်လာသော် ပရမတ်ဘုရားရှင်၌ ခိုလှုံမှုကို ရှာလော့။ ဧကန်ပင် အရှင်သည် ကြားနေသော အရှင် သိနေသော အရှင်ဖြစ်၏။</p>
၂၀၁။	<p>إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾</p> <p>စည်းစောင့်သောသူတို့သည် မကောင်းဆိုးဝါးထံမှ စိုးရိမ်မှု ထိသက်သောအခါ ဘာဝနာပွားကြ၏။ သို့ဖြင့် ခွဲခြားသိမြင်</p>

	နိုင်ကြ၏။
၂၀၂။	<p>وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿</p> <p>သူတို့၏ ညီနောင်သားချင်းများသည် သူတို့အား မှောက်မှားမှုသို့ တိုးရွှေစေ၏။ သူတို့သည် မရပ်တန့် နိုင်ကြချေ။</p>
၂၀၃။	<p>وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَايَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَآئِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿</p> <p>သူတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာ တစ်ရပ် မပေးဆောင်လျှင် “အသင်သည် အဘယ်ကြောင့် မတောင်းဆိုလေသနည်း!” ဟု ဆိုကြ၏။ ဟောလော့ “ကျွန်ုပ်သည်ကား ကံကြမ္မာရှင်က ကျွန်ုပ်အား အာရုံစူးစူးလေးသည်ကိုသာ လိုက်နာသူ ဖြစ်၏။ ဤသည်* ယုံကြည်သော လူမျိုးတို့အတွက် ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ မြင်တွေ့နိုင်သည့် လမ်းညွှန် ကရုဏာတော် ဖြစ်၏။”</p>
၂၀၄။	<p>وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿</p> <p>ကုရ်အံကျမ်းတော်အား ရွတ်ပြန်သောအခါ၊ ကရုဏာသက် ခံရအံ့ငှာ ၎င်းအား စူးစိုက်စွာ ကြားနာမှတ်သားကြလော့။</p>
၂၀၅။	<p>وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿</p> <p>သင်၏ စိတ်တွင်း၌ နိဝါတတရား၊ ကြောက်ရွံ့ရိသေမှုတရားဖြင့် မိုးသောက်ချိန် ဆည်းဆာချိန်များ၌ တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် ကံကြမ္မာရှင်အား ရှုမှတ်သတိရလော့။ မေ့လျော့နေသူများမှ မဖြစ်စေလင့်။</p>
၂၀၆။	<p>إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَآ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿</p> <p>ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံ၌ ရှိသူများသည်^{၅၀} အမှုတော်ထမ်းခြင်းနှင့် အရှင်၏ အစွန့်ယူဂုဏ်တော်အား အံ့တုလျက် မာန တက် နေသူများ မဟုတ်ချေ။ အရှင်အား ဦးချရိုကျိုးလျက် ရှိ၏။</p>

(၄၅၀) ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံ၌ ရှိသူများဆိုသည်မှာ ကံကြမ္မာရှင် ချမှတ်ထားသော လောကဓမ္မအား လိုက်နာနေသူများ ဟု ဆိုလို၍၊ နတ်ဒေဝတာ (ကောင်းကင်တမန်တော်) များဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ချေ။